

Vagabond

TAKEHIKO INOUE

จากมังงะยอดนิยมเรื่อง "ด้ายโตะ-บงาชิ" โดย เหว่ เฟ่ลิกว่า

23

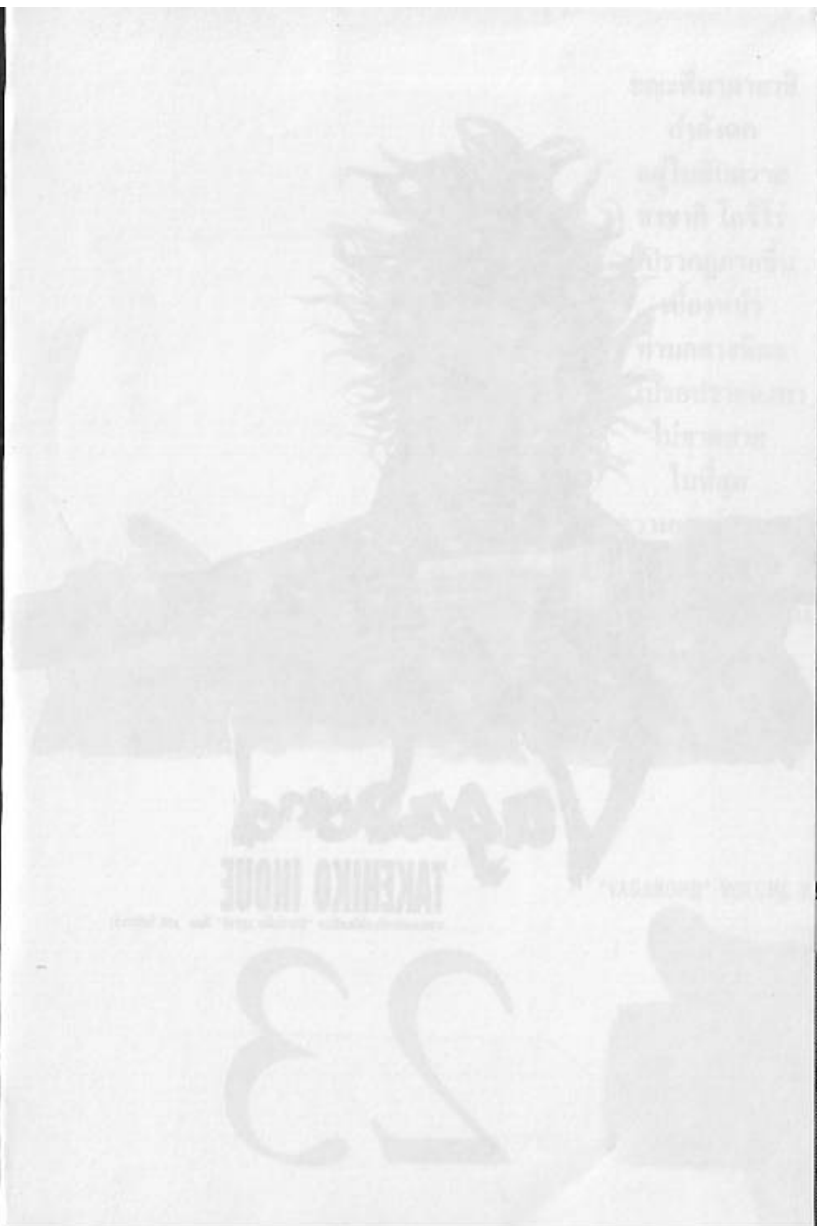
ขณะที่มาตาสาชิ
กำลังตก
อยู่ในอันตราย
ซาซากิ โคจิโร่
ก็ปรากฏกายขึ้น
เบื้องหน้า
ท่ามกลางหิมะ
ที่โปรยปรายลงมา
ไม่ขาดสาย
ในที่สุด
ความทุกข์ทรมาน
และ
ความทะเยอทะยาน
ของมาตาสาชิ
ก็สื่อไปถึงใจของ
โคจิโร่

"VAGABOND" VOLUME 23.

ตะ...
ตัวจริง
...!?

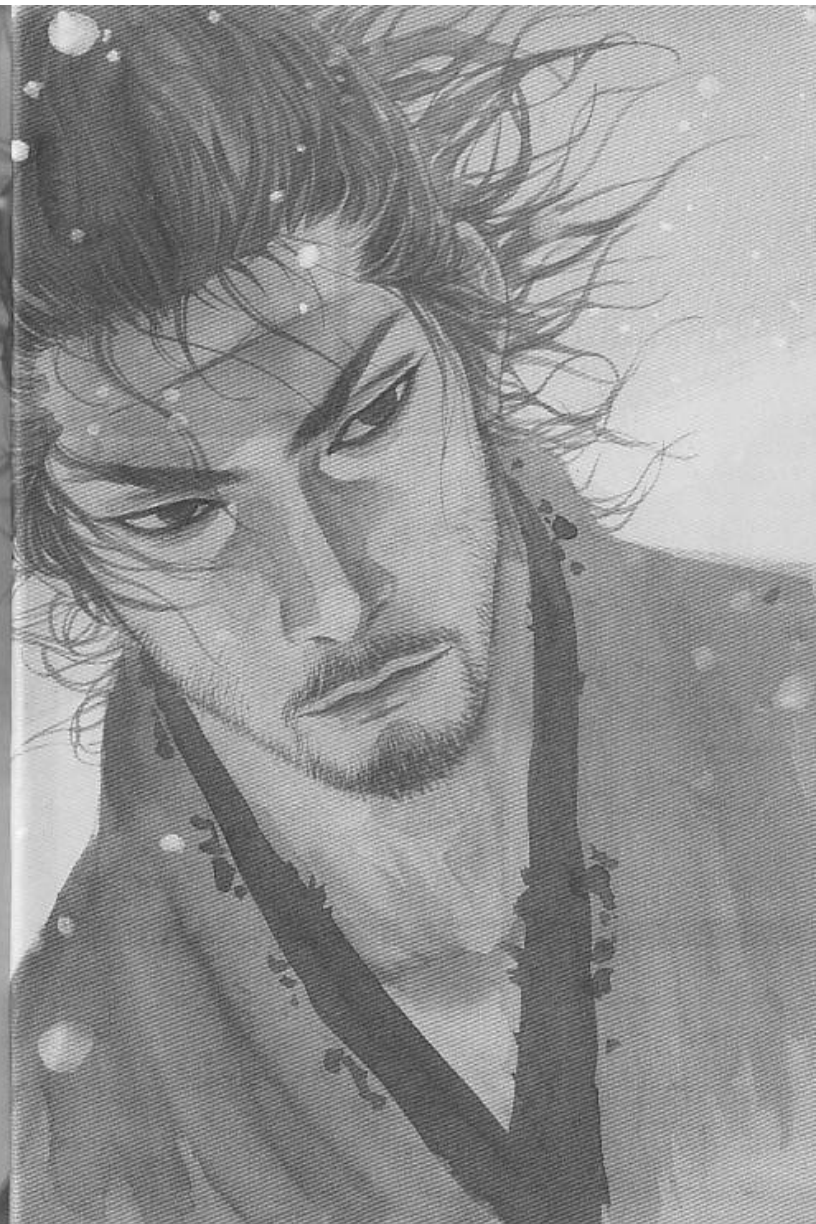

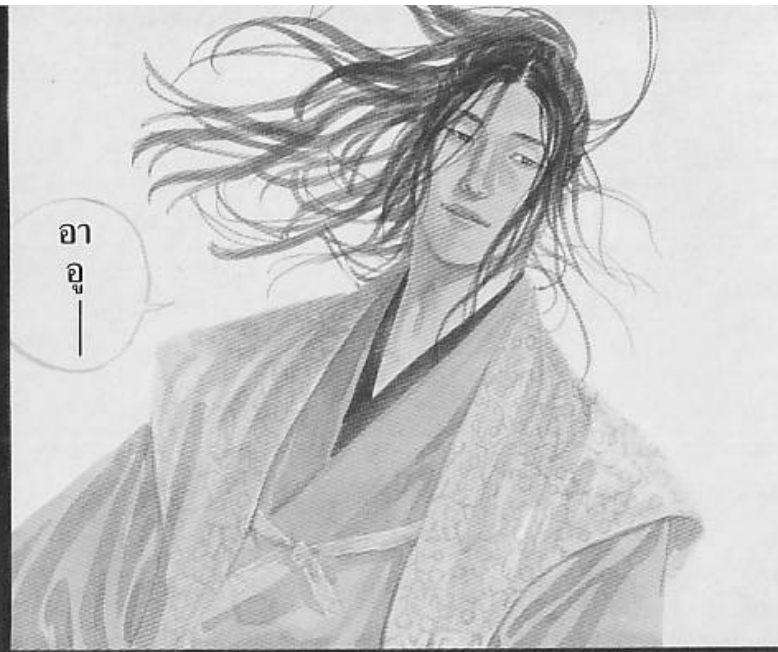
ขอเชิญชวน
ผู้สนใจ
สมัคร
เรียน
หลักสูตร
การศึกษาระดับ
ปริญญาตรี
สาขา
ศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัย
ราชภัฏ
วชิราภรณ์

วชิราภรณ์
TAKENKO HOUSE

๒๕๖๓

ตอนที่ 198
ทุ่ง • หิมะ • เลือด

ดู
สายตา
ของ
มัน
สิ

สามารถ
ล้มผลได้

หากเป็น
โคจิโร่
จริง

แต่เรื่องแค่นี้
ยังไม่สามารถ
พิสูจน์ได้ว่า
เขาคือ
โคจิโร่ตัวจริง

"ฟูไม่ได้ยิน"

"คนตัวสูง
นั้น"

ความ
เก่งกาจ
นะ

ไม่จำเป็นต้อง
สู้กันหรอก

ท่านอุเอะตะสั่งว่า
ให้พาเขากลับมา
ในฐานะ
ที่เป็นแขกนะ
ขอรับ!

หากมี
การต่อสู้
กันขึ้น
ที่นี่

ตัว
จะไม่มี
การ
ต่อสู้
ที่นี่

ท่าน
มอิเอะ
!

เขาจะต้องมีฝีมือมาก
ถึงขนาดที่สามารถ
ทำหน้าที่แทน
ท่านเดินโคจิโร่ได้
ถูกมั๊ย?

บอกให้
ซึกดาบ
ไถละ

ท่าน
อ๊ะเซ
!!

ถ้าจัน
เจ้าคนนั้น
มันเป็นใคร
กัน?

ไบนะของ
การฝึกวิชา
ระดับสูง
ที่ควรจะ
อยู่กับ
โคจิโร่

แต่โด
จิมมี
ไบนะ
รับของ
นั้น?

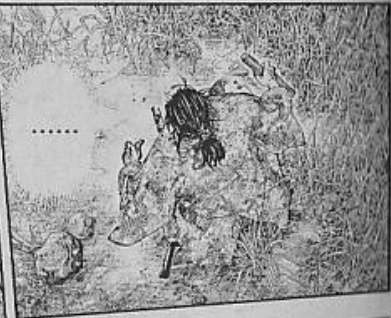
ตอนนั้น
เจ้าคน
ที่ตาย

ไม่ใช่
โคจิโร่
หรอก
เรอะ
!?

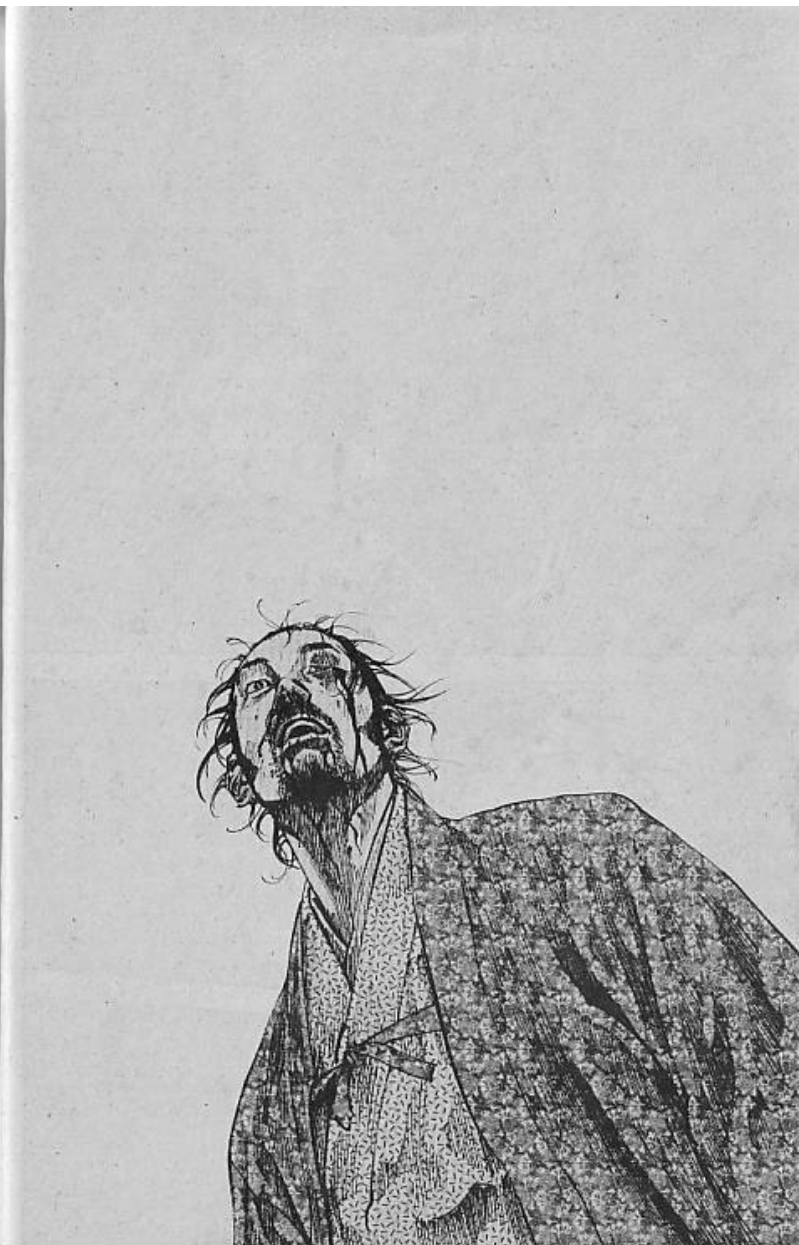

ทำไมล่ะ
?

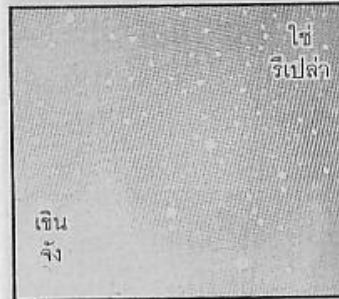

ซาซากิ
โคจิโร่
ตัวจริง

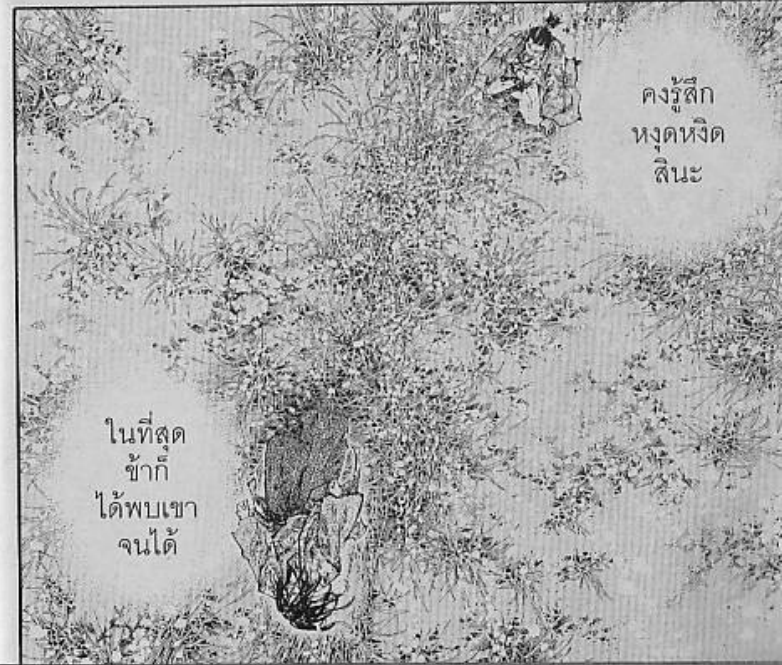

มองท่า
ตลอด
เลยวี

ไซ
ริเปส

เงิน
จริง

คงรู้สึก
หงุดหงิด
สินะ

ในที่สุด
ซาก็
ได้พบเขา
จนได้

ข้าเคยพบเห็น
คนที่เก่งกว่า
ตัวเอง
มามากมาย

ไม่ต้องห่วง
ข้าไม่ซัดดาบ
หรอกนะ

ท่าน
มีอิสระ

ข้าไม่ได้
พุ่มนักรบ
และอ่อนหัด
ขนาดนั้น

เพื่อเป็นการขอโทษ
ที่เสียบารยาท
ข้าก็จะซื้อเชือกเขาไป
ใบฐานะแจก
ผู้มีเกียรติ

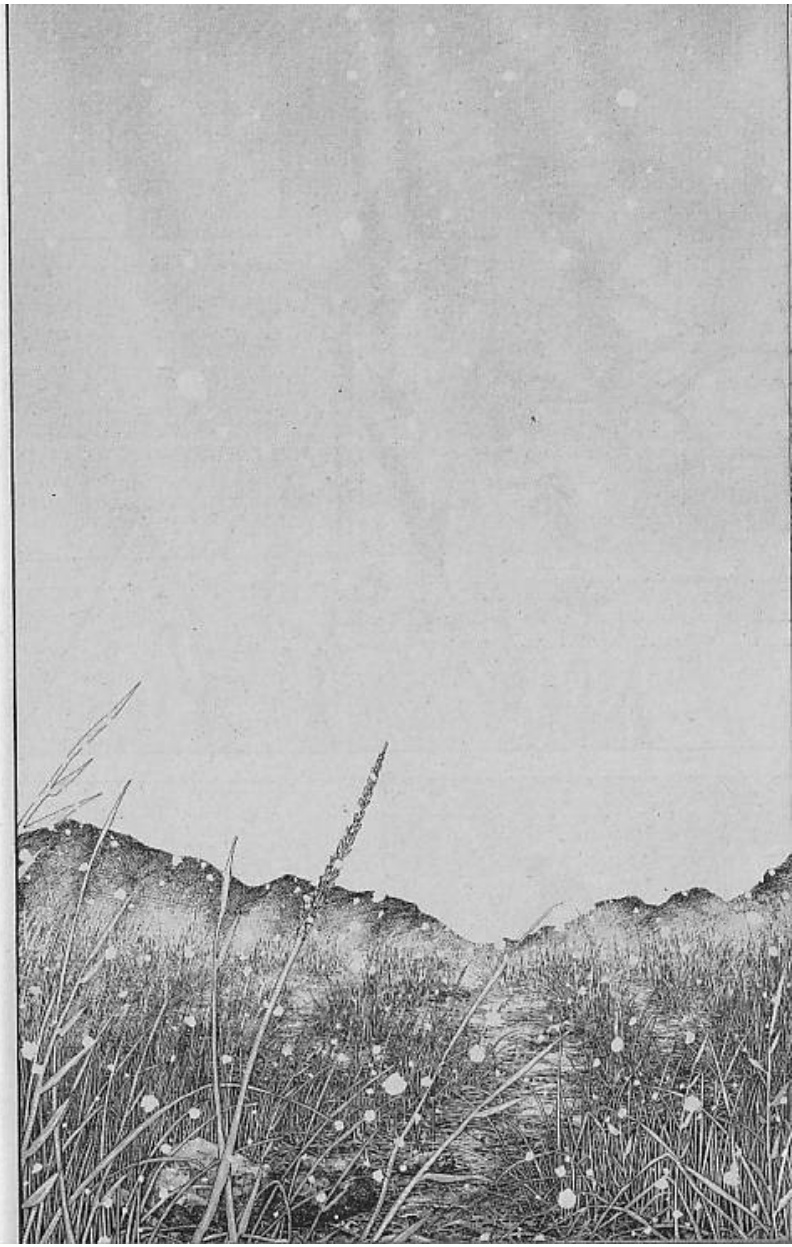
เมื่อรู้ว่าผู้ชายคนนี้เป็น
คือ หนึ่งในผู้กล้า
เหล่านั้น
ข้าก็จะยอมคุกเข่า
ให้ทันที

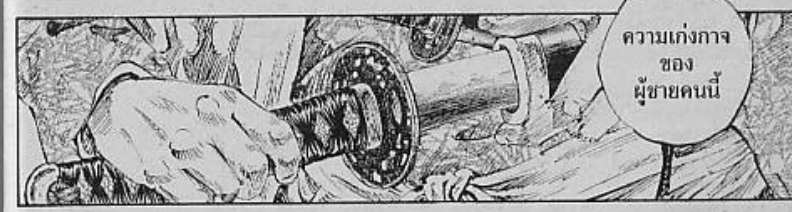
อยาก
สัมผัส
เท่านั้น
...

ข้าไม่ซัดดาบ
หรอก

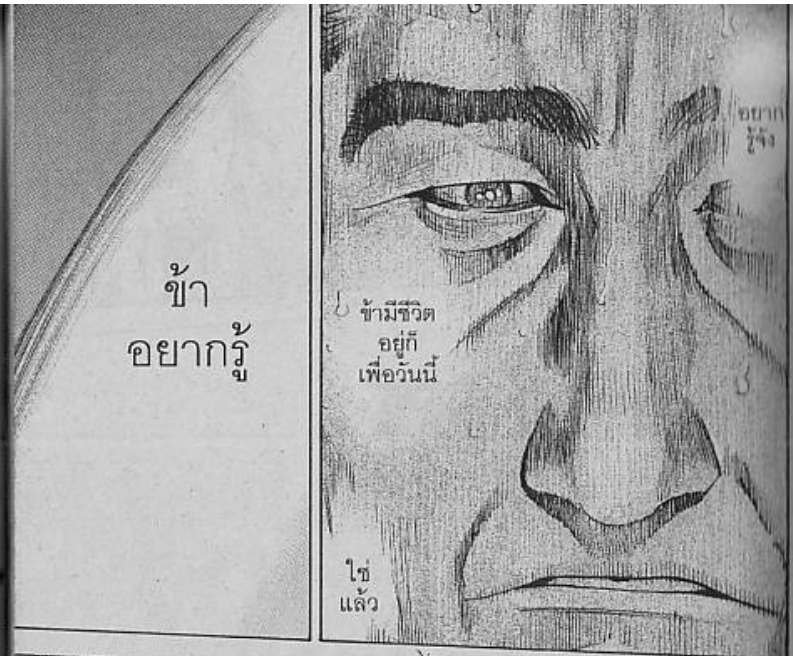
เพียงแค่
...

Vagabond

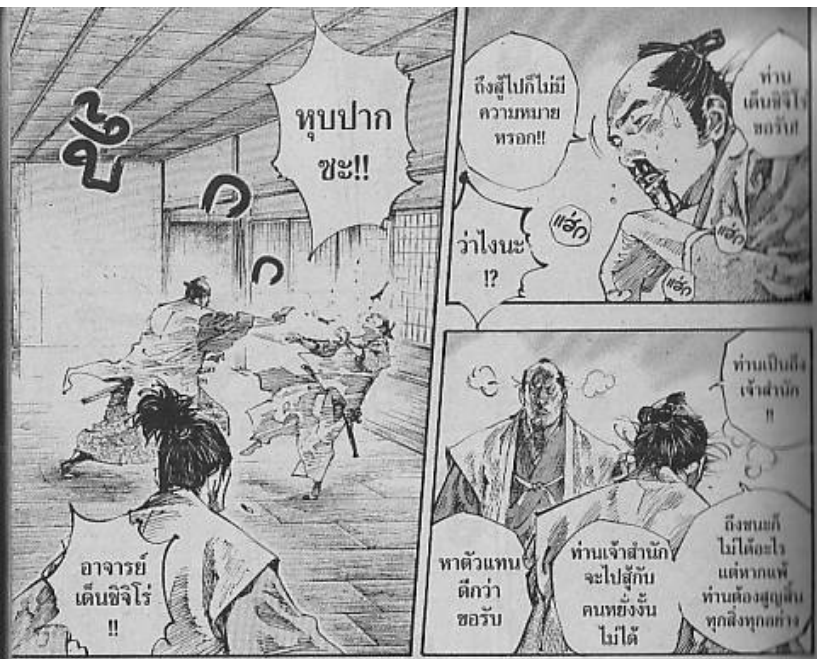

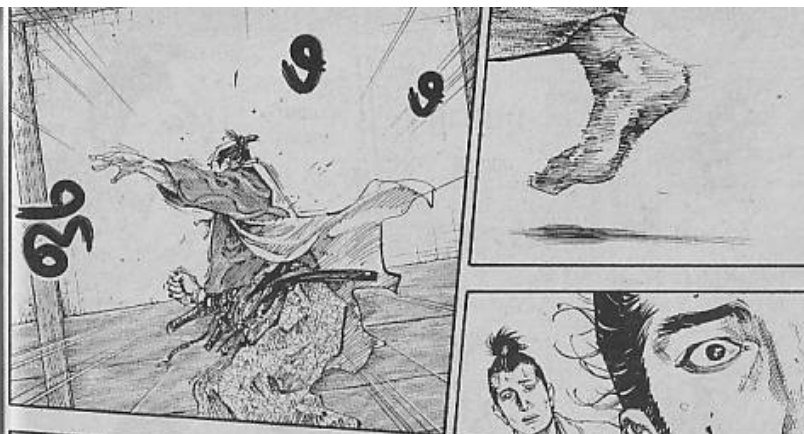
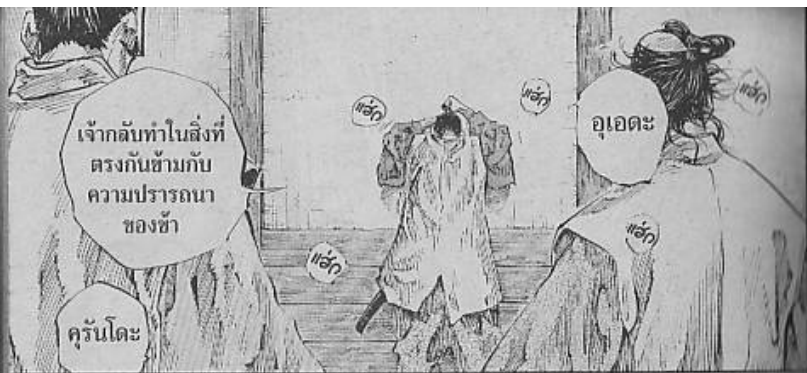

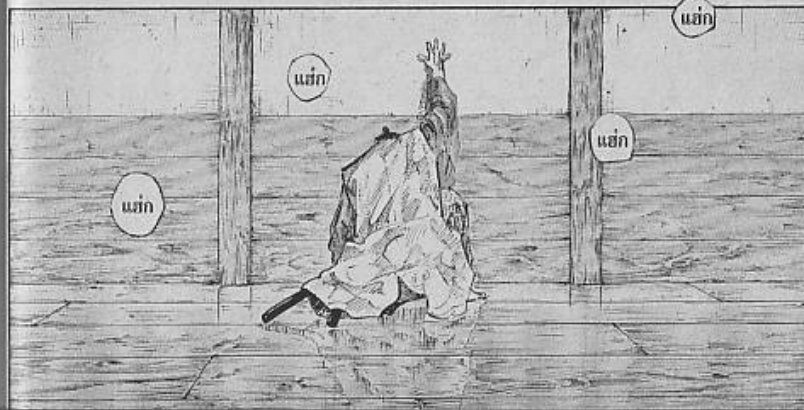
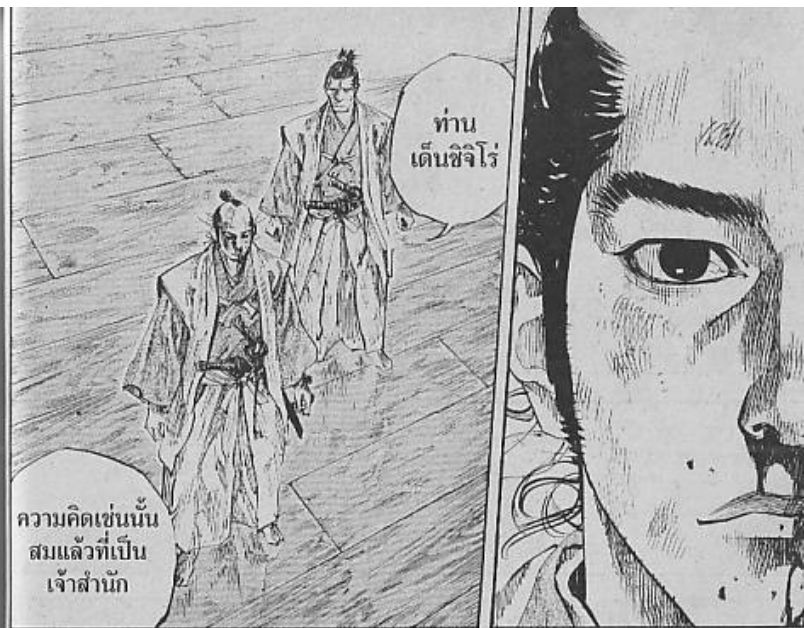
ตอนที่ 199
โคจิโร่ กับ มาตาสึชิ

มันคงใช้ดาบตั้งรับ

หากดาบไม่ได้หยุดอยู่เพียงแค่นั้น

จังหวะที่ดาบของท่านมีอิทธิพลเหนือศีรษะของเจ้าคนนั้น

เอ่อ... ที่แน่ๆ ก็คือท่านมีอิทธิพลเป็นฝ่ายรุกดาบเข้ามาก่อน

หร... เห็นอะไร?

คาดว่า...

เอาละ...

แต่กลับเขียนเข้าที่ท้องของท่านมีอิทธิพล

...แต่คาดเดานะ ขอโทษนะจริงๆ แล้ว ข้าเห็นเพียงสองฝ่ายต่างพุ่งเข้าปะทะกันเท่านั้น

เอ่อ...! ท่านซาดาเกะ ซอริบ

พลได้ชะที่โบนแล้ว

ฮือ... ฮือ... ซาดาเกะไปไหนแล้ว

ฮือ... ฮือ... อิม ถ้าพาไปได้

อะไรกันนี้...!!

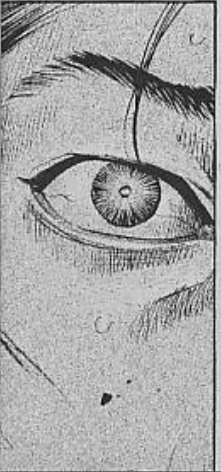
ห๊ะ...!

ที่สัน
ไม่ได้เป็น
เพราะ
หวาดกลัว

ทาเคโงะ
เอ๊ย
...

แต่ข้า
ก็

เรื่องนี้
ข้า
ยอมรับ

เองเป็น
คนเก่ง
เก่งมา
ตั้งแต่เด็ก ๆ
แล้ว

จะทำยังไงกับ
ผู้ชายคนนี้ดีนะ
...!?

ทาเคโช
กับซำ

ชายผู้มีฝีมือ
เก่งกล้า 2 คน
ยืนเคียงข้าง
กัน

เคยคิด
อยากให้
มันเป็น
แบบนี้
ตลอดไป

ตอนเด็กๆ
เราสองคนมีอะไร
เหมือนกัน
หลายอย่าง
ไม่ว่าจะเป็น
ร่างกายกำยำ
และมีมือที่
เก่งกาจ

แต่จู่ๆ
ฝีมือเอ็ง
ก็แก่กล้าขึ้น
เรื่อยๆ

ซำก็เก่ง
เหมือนกัน
นะ!!

เก่งขนาด
ที่ทำให้
ผู้คนพากัน
หวาดกลัว

ซำก็ไป
ทิ้งหมด
เพื่อ
สิ่งนั้น

แล้วการที่ซำ
ยังคง
ตะเกียกตะกาย
มาจนถึง
ทุกวันนี้
ไม่ยอมกลับ
หมู่บ้าน
ก็เพื่อสิ่งนั้น
แหละ

ไม่เหลือฟัง
พ่อแม่
แล้วก้าวสู่
สนามรบ

แล้วซำก็
ถูก
กลืนหาย
อยู่ใน
ฝูงชน
...

ทาเคโช
กับ
ผู้คน
มากมาย

เราเป็น
เพื่อนกัน
แท้ๆ

แต่ซำกลับเริ่ม
ไม่เข้าใจ
ความคิด
ของเอ็งขึ้น
ทุกวัน
...

ทาเคโช
ซำนะ

อยาก
จะเป็น
อย่างเขา
คนนั้น

แต่ข้า
อยากให้
มันเป็น
แบบนี้

ที่ฉันอยู่นี้
ไม่ได้เป็น
เพราะ
หวาดกลัว

แซ็ก

แซ็ก

แซ็ก

ฮือ...

เขาเป็นว่า
ได้โปรดมากกับ
พวกเรา
ด้วยเถอะ !!

จะพูด
ยังไต่
ล่ะ...

ฉันมีเวทย์
อะไรสัก
อย่างที่เรา
ไม่เคย!!
เราจะพยายาม
ทำชนะ
ความกระตือรือร้น
ของคุณ!

ท่าน
ซาซากิ
...!!

ขอเชิญที่ฝ่าย
ของพวกเรา
เพื่อช่วยกัน
วิสาดาให้ด้วย
เถอะขอรับ

ฮือ...

คนที่ข้า
ไฝฝืน
อยากจะเป็น
มาตลอด
ชีวิต

เพราะ
ที่ปรากฏ
อยู่เบื้องหน้า
ข้าในตอน
นี้ก็คือ

ไม่เอาด้วยแล้ว...

โยชิ โอะกะ โอะกะ

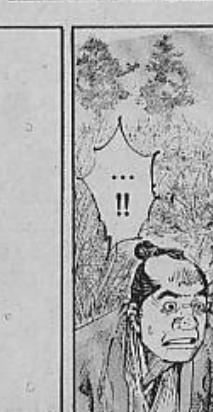
ได้โปรดมากับพวกเรา...
ไปที่สำนัก

ไปที่สำนัก โยชิ โอะกะ กันเถอะ สอวัน

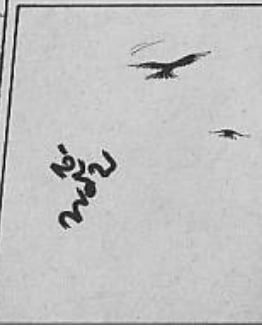

ไม่มีทางพวก
ที่จะโต คนพูดไม่ได้ มาเป็น พวกเดียวกัน

ข้าไม่ยอมให้คนที่
สังหารท่านมีโอเซะ
มาเป็นแขกของ
สำนักดาบโยชิโอะกะ
หรอกเชียย...

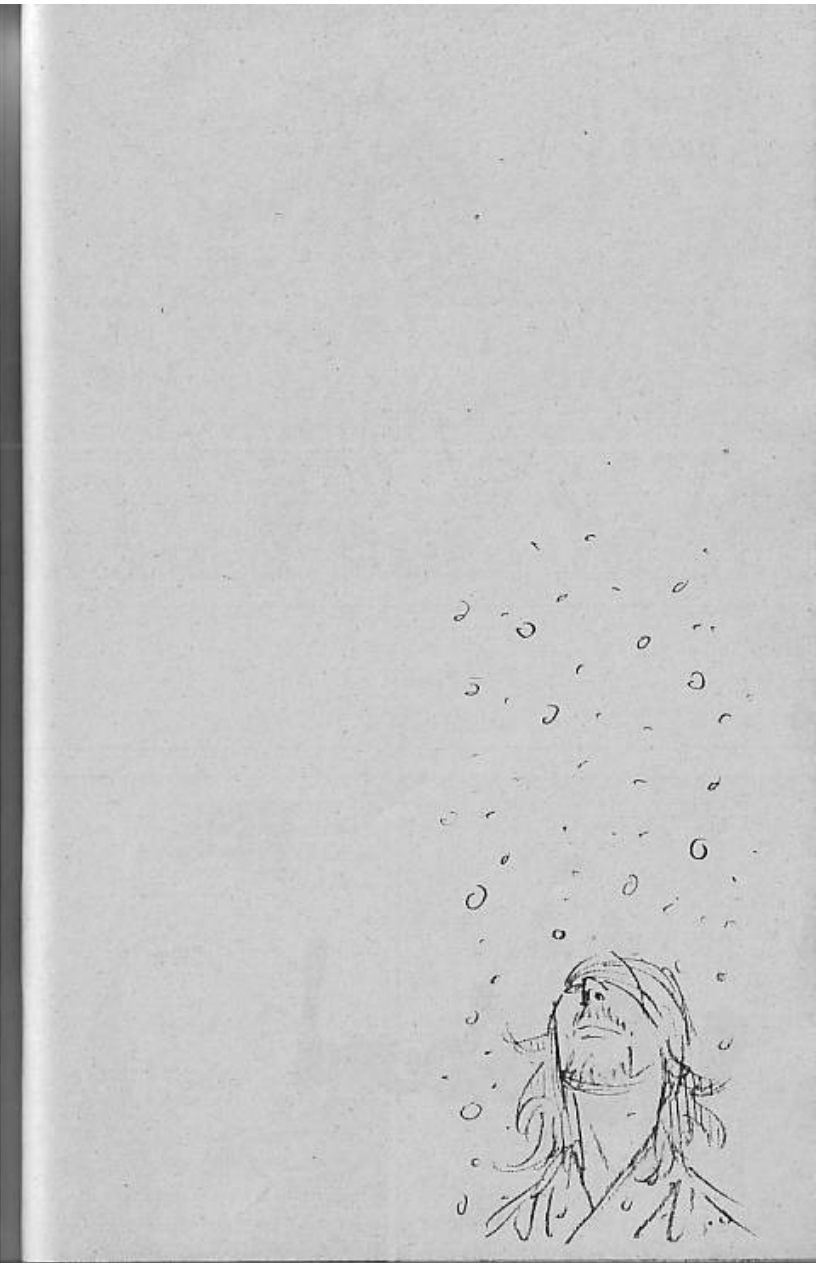

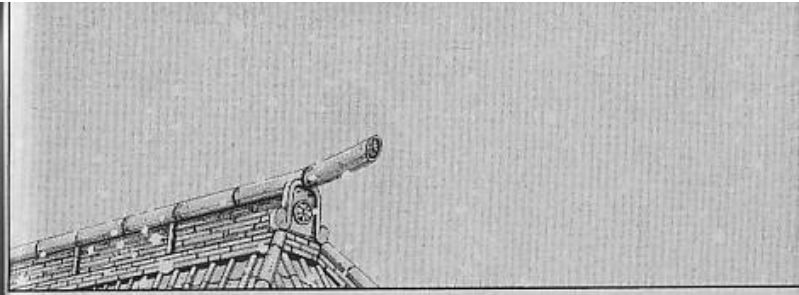
Vagabond

ตอนที่ 200 เคจิโร่ 2 คน

จากนี้ไป
ท่านเดินซิจิโร
จะต้องรับภาระ
เป็นเจ้าของสำนัก
ไปอีกนานเลยละ
ขอรับ

อย่ากังวล
ไปเลย
ท่านโอมิโทชิ

ท่านเจ้าสำนัก
เป็น
บุคคลพิเศษ

ข้าต้อง
ชนะ

เดียว

รอก่อน
สิ

.....

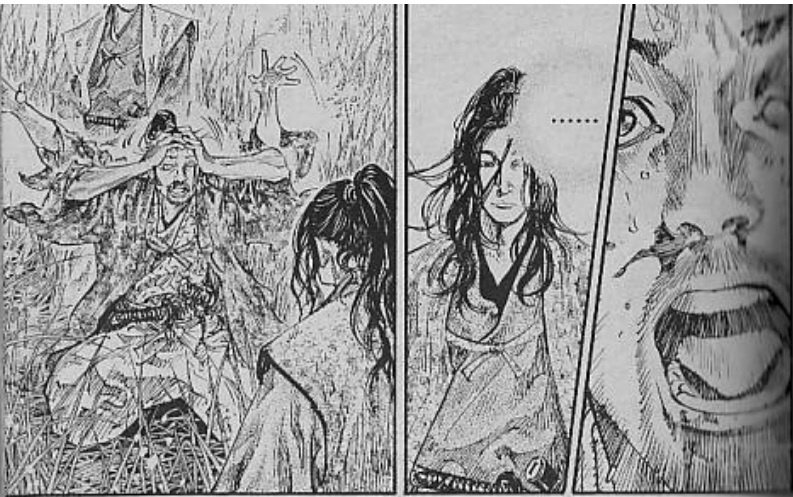
ข้า
จะนอน

ไป
ได้แล้ว

ท่านเดิน
...

รู้สึกท่าน
จะนอน
ไม่หลับ

หลายวันมานี้...
แทบจะ
ไม่ได้นอนเลย
นี่เห็นเป็น
ท่านลูกตะ
พอกนะ
ซำนี่พูด

ก็บอกให้รอ
เดี๋ยวไงเล่า
โคจิโร่ !!

?

เจ้าเป็นยักษ์
เป็นมารี่!
ถึงได้คิดจะฆ่า
เจ้านั้นด้วย
!?

ซำรึ
ฝีมืออย่างเจ้านะ
ไม่เคยแพ้ใคร
หรือ
ใช้นี่ล่ะ?

แต่ว่า
นะ...

หมาขี้แพ้
ต้องทนแบกรับ
ความพ่ายแพ้
...

และมีชีวิตอยู่
อย่างอัปยศ

แต่คนเรานะ
มันต้องก้าวไป
ข้างหน้าสิ
...!!

พวกโยชิโอะกะ
คงไม่มีทางเลือกอื่น
นอกจาก
ปลิดชีพเจ้าชะ
!!

หากเจ้าฆ่า
พวกเขาหมด
จนไม่เหลือ
แม้แต่คนเดียว
ละก็...

ชัยชนะ
ที่ทำให้ผู้แพ้
ต้องสิ้นหวัง
ในชีวิตนะ
มันไม่ดีหรอกนะ
!!

คนเรานะ
มันต้องนับถือ
ตัวเองบ้าง
ไม่งั้นก็มีชีวิตอยู่
ไม่ได้หรอก

ผู้แพ้
ก็เป็นคน
เหมือนกัน
นะเพีย

โคจิโร่

โคจิโร่

เจ้าคง
ไม่เข้าใจ
ความรู้สึก
ของผู้แพ้
หรอก

ไอ้

ไอ้

แต่นี้ก็
เพียงพอแล้ว
ไม่ใช่

ไอ้

แต่เจ้าหมอนี่
มันรู้ตอยู่แล้วว่า
ไม่มีทาง
เอาชนะเจ้าได้

นักดาบ
ที่เข้าชินชม
มานาน
ไม่มีทาง
เป็นเพียง
นักฆ่า
เลือดเย็น
หรอก

เหลือเศษเสี้ยว
ของความ
ภาคภูมิใจไว้ให้
พวกเขาบ้างสิ
!!

ไอ้
ขี้
ขี้
ละ

เจ้า
ไมโต
ยึกซ์
ไมโต
มาร

อย่า
เลย
นะ

จู่ๆ
เหตุการณ์นี้
ก็เป็นตัว
จุดประกาย
บางอย่าง
ในตัวข้า

↓ ด้านที่พวกโยชิโอะจะ เผลไป

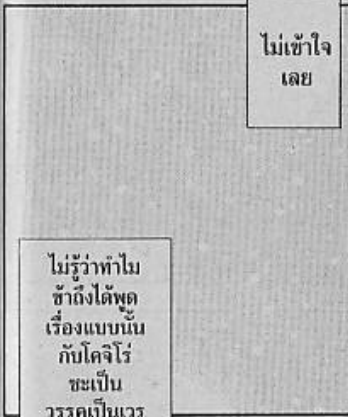

พอรู้ตัว
อีกที
ข้าก็
|

เข้าไปอยู่ใน
สถานที่ ๆ ข้า
ไม่อยากจะ
มาเหยียบอีก
เป็นครั้งที่ 2

หือ

ไม่เข้าใจ
เลย

.....
!!

ฮือ

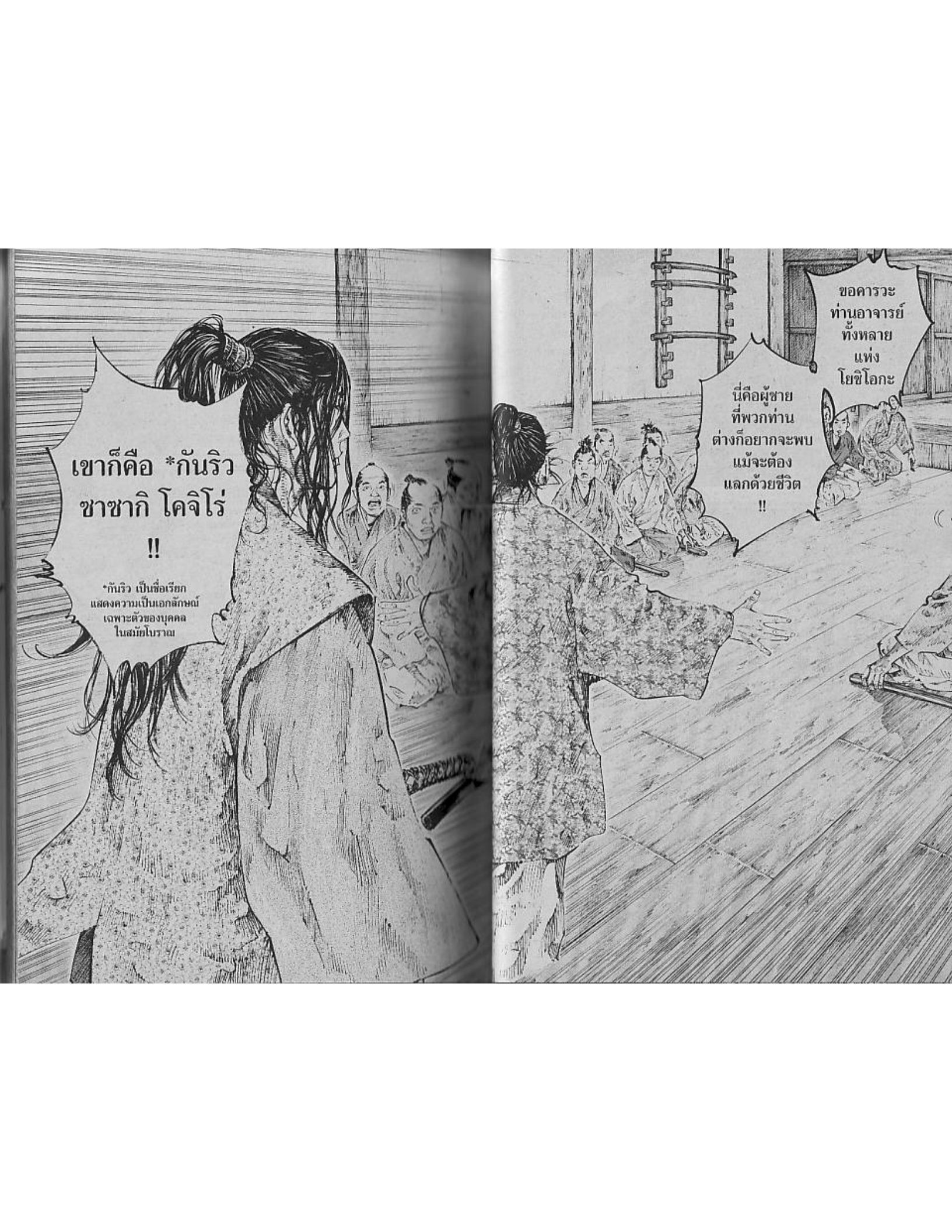
...
สนใจ
นะ

กระนั้น
พวกโยชิโอะกะ
ก็ยัง
ขอบคุณข้า

แต่สรุปแล้ว
เรื่องก็ลงเอย
ด้วยการที่โคจิโร่
ยอมรับฟังคำพูด
ของข้า

แน่นอนว่า
เขาไม่ได้ยิน
หรอก

เขาก็คือ *กันริว
ซาซากิ โคจิโร่

!!

*กันริว เป็นชื่อเรียก
แสดงความเป็นเอกลักษณ์
เฉพาะตัวของบุคคล
ในสมัยโบราณ

ขอคารวะ
ท่านอาจารย์
ทั้งหลาย
แห่ง
โยชิโอะกะ

นี่คือผู้ชาย
ที่พวกท่าน
ต่างก็อยากจะพบ
แม้จะต้อง
แลกด้วยชีวิต
!!

อะ... ทั้ง 2 คนนั้น... อะ...

แม้จะต้อง แลกด้วย ชีวิต...!?

ซาโก !!

ถูกโคจิโร่ สึงทวารไปแล้ว ซอวับ

มีอิเซะ กับไซโด ละ!?

หึ

ห๊ะ ...!?

ท่าน ซาโกเอง ก็เห็นใช่มี !!

เดี๋ยว ซ้ำก่อน !!

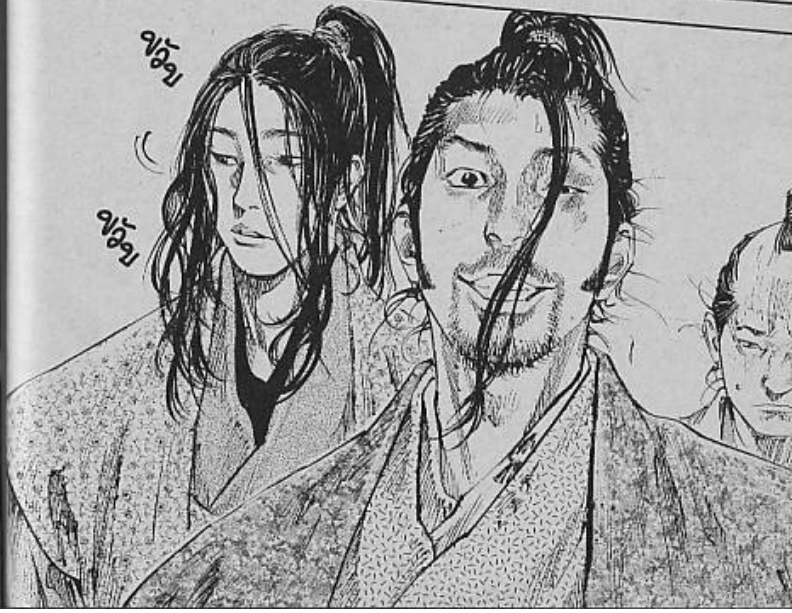
ทั้ง 2 คนนั้น ต่างก็เป็นฝ่ายใช้ดาบพุ่ง เข้าไปทำร้ายโคจิโร่ก่อน จึงต้องพบกับจุดจบ อันน่าเศร้า!!

ใครอนุญาตให้เอ็ง เข้ามา ในสำนักแห่งนี้?

เอ็ง เป็นใคร

ฮึ

จ๊ว

จ๊ว

หน้าข้ายังคงกลับมาถึง
สำนักโยชิโอะกะแบบนี้
แสดงว่ามันคงจะ
เต็มตัวเตรียมใจ
เอาไว้แล้วสินะ
ว่าจะต้องเจอกับ
อะไรบ้าง...?

สังหารมิอิเซะ
กับไซโต
งั้นเถอะ
...

ตอนนี้
มือข้ากำลัง
เกาะราวบันได
ที่จะนำไป
สู่ความสำเร็จ
อยู่นะ

อย่า
ปอด
ไป
เลย

นี่เป็นการ
เดิมพันว่า
จะอยู่
หรือจะไป

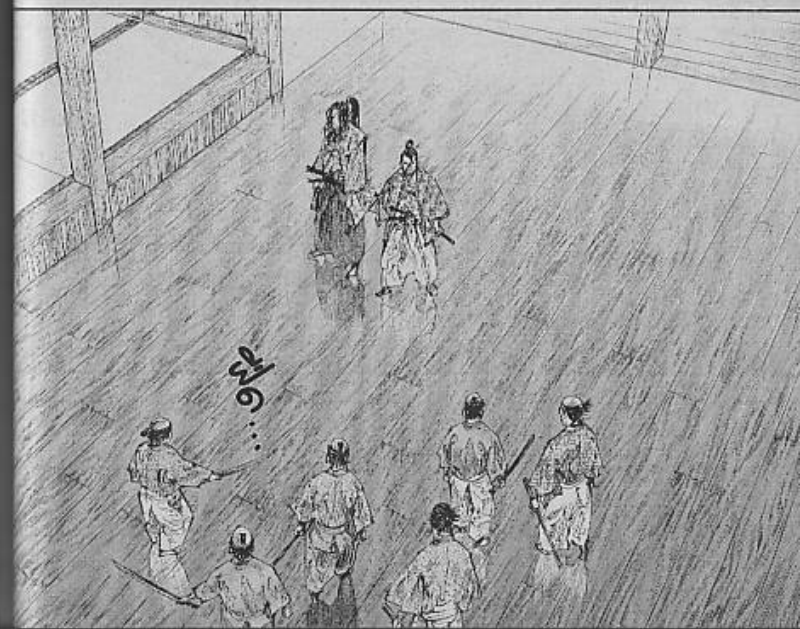

อะ...!!
อุเอตะ
เรียวกะ

อีย
น่ากลัว

และสิทธิ์ที่จะได้
ก้าวขึ้นบันไดนั้น
อยู่ในมือของข้า
แล้ว

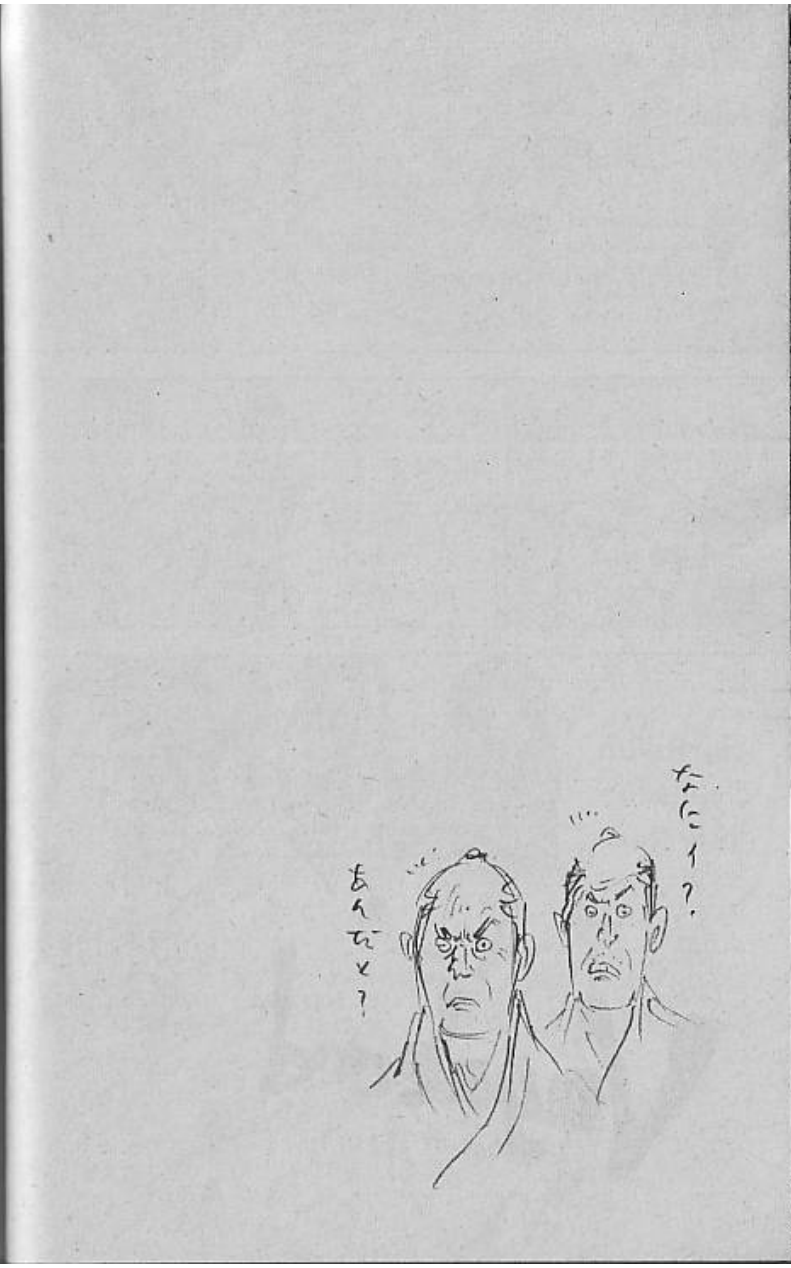

ซึก...ซึก

Vagabond

ตอนที่ 201 บันไดสู่ความสำเริง

...เว้นเสียแต่
จะมีข้าอยู่ด้วย
!

เข้าใจ
รึยังล่ะ
?

แถมหู
ก็ไม่ได้ยิน
!

โคจิโร่
มันพูดได้
ซะที่ไหนล่ะ
!

ถึงพวกท่าน
จะพรวดพาดอะไรไป
มันก็ไม่เข้าใจ
หรอก!

ขอเพียงได้ร่วมมือกับ โคจิโร่
สักวันหนึ่งอาจมีโอกาส
นำตัวมันไปเสนอให้กับ
*โคเมียวที่โหนดักแห่ง

อย่าง
โยชิโงเกะ
นะเรอะ
เป็นเพียง
บันได
ก้าวแรก
เท่านั้นแหละ

เมื่อนั้นแหละ
จะเป็นการวัดดวง
ครั้งสำคัญที่สุด
ในชีวิตของข้า
!!

*ใจเมื่อก่อน หมายถึง เจ้าผู้ครองนคร

เจ้าคง
ไม่รู้หรอกว่า
ข้าต้องมีชีวิต
เหมือน
แบกหินที่
หนักหน่วง
มาตลอด

ทาเคโตะ
!!

จะบอกถ้า
ไม่ใส่ใจ
ละดี?
เรอะ

ถึงเวลาแล้ว
ที่ข้าจะต้อง
เร่งสปีด
เพื่อขจัดเซย์
ความล่าช้า
ในอดีต
สินะ

เจ้า
อยู่ที่ไหน
สักแห่ง
ในเมืองนี้
หรือ

ตอนนี้
ข้าได้เอื้อมมือ
ไปแตะบันได
สู่ความสำเร็จ
แล้วหรือนี่!

ต้องวัดดวง
กันหน่อย
ละ!!

จะว่าไป
ก็...

...เฮ้
เจ้าหนอนี่
หนักขึ้น ๆ
เคยเห็นที่ไหน
บ้าง...

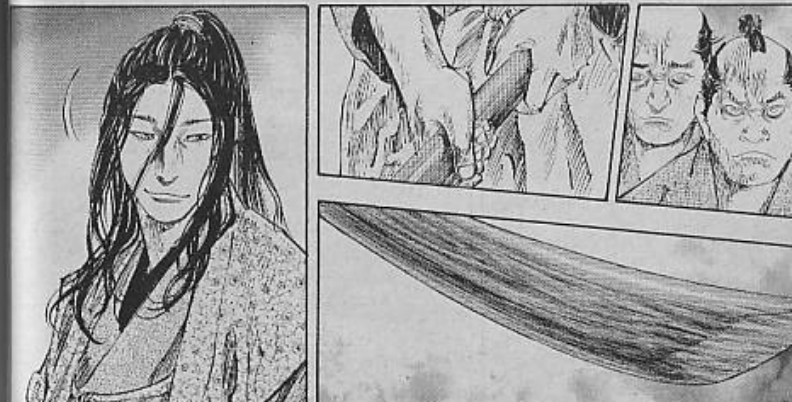
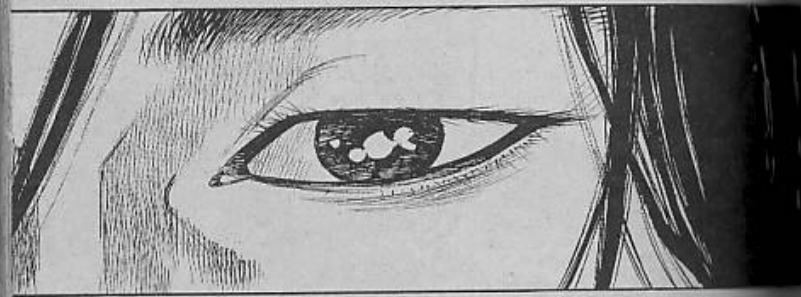
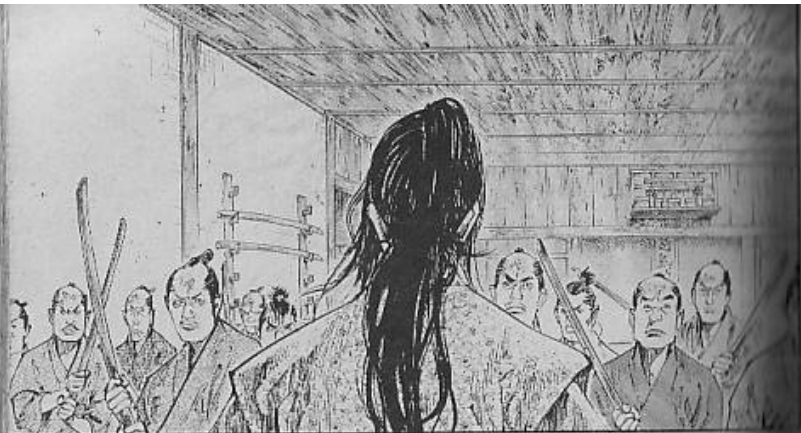
จำได้มั๊ย
?

ตำแหน่งนี้
จะเอื้อ
ประโยชน์
ต่อไปใน
ภาย
ภาคหน้า

ก่อนอื่น
ต้องเพิ่มความ
น่าเชื่อถือด้วยการ
ทำให้โคจิโร่
กลายเป็นครูของ
สำนักโยชิโงเกะ

ข้าจะต้อง
เป็นใหญ่
เป็นโต
แล้วโคจร
มาพบเจ้า
อีกครั้ง
!!

สักวันหนึ่ง
ข้าจะต้อง
มีชื่อเสียง
มากกว่า
เจ้า

ทา
เค
ไซ

เมื่อถึงเวลานั้น
ข้าก็จะได้ปลดปล่อย
ความหนักหน่วง
ในใจของข้าออก
ไปเสียที

!!

เจ้าผู้ชาย
คนนั้นก็คือ
สอนอิเต็ง
มาตยาชิ
!

แต่ตอนที่
ข้าเจอ
ไรก็ตาม
ที่เจอ
...

คงอยากให้
โคจิโร่
รับช่วงต่อ
กรรมง

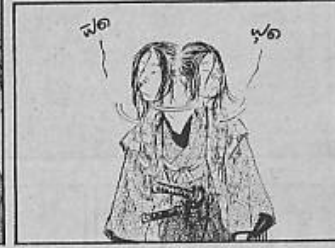
ตั้งแต่
สูญเสีย
เซจูโร่ไป
ที่นี่คงจะ
ลำบาก
อยู่ไม่น้อย

ช่วยเรา
กับเขาที่
ได้นึก

.....

ชื่อ
ก็ได้

ซำรับ
ไม่ได้
!!

จะบ้าไร
!!

เรื่องที่ท่านโคจิโร่
พูดได้อธิบาย
และพูดไม่ได้มัน
ข้าเคยรู้นางแล้ว

ที่ว่าเจ้าสามารถ
คุยกับท่านโคจิโร่
รู้เรื่องนะ

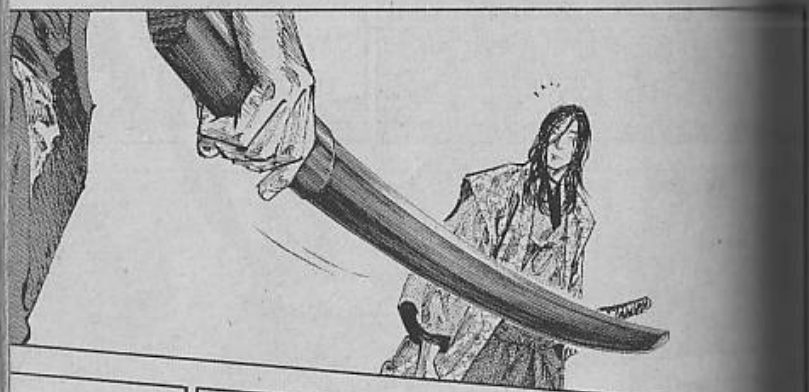
ว่าแต่ เรื่องที่
เจ้าพูดมานะ
เป็นเรื่องจริง
รึ

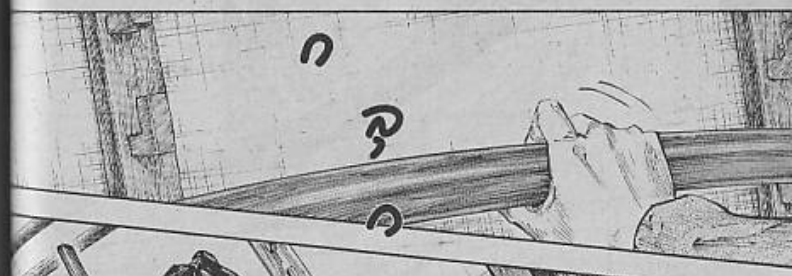
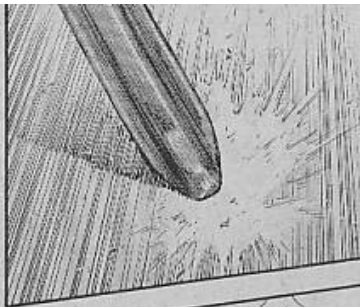
อยากจะให้ท่าน
ช่วยชี้แนะวิชาดาบ
ให้กับพวกเรา

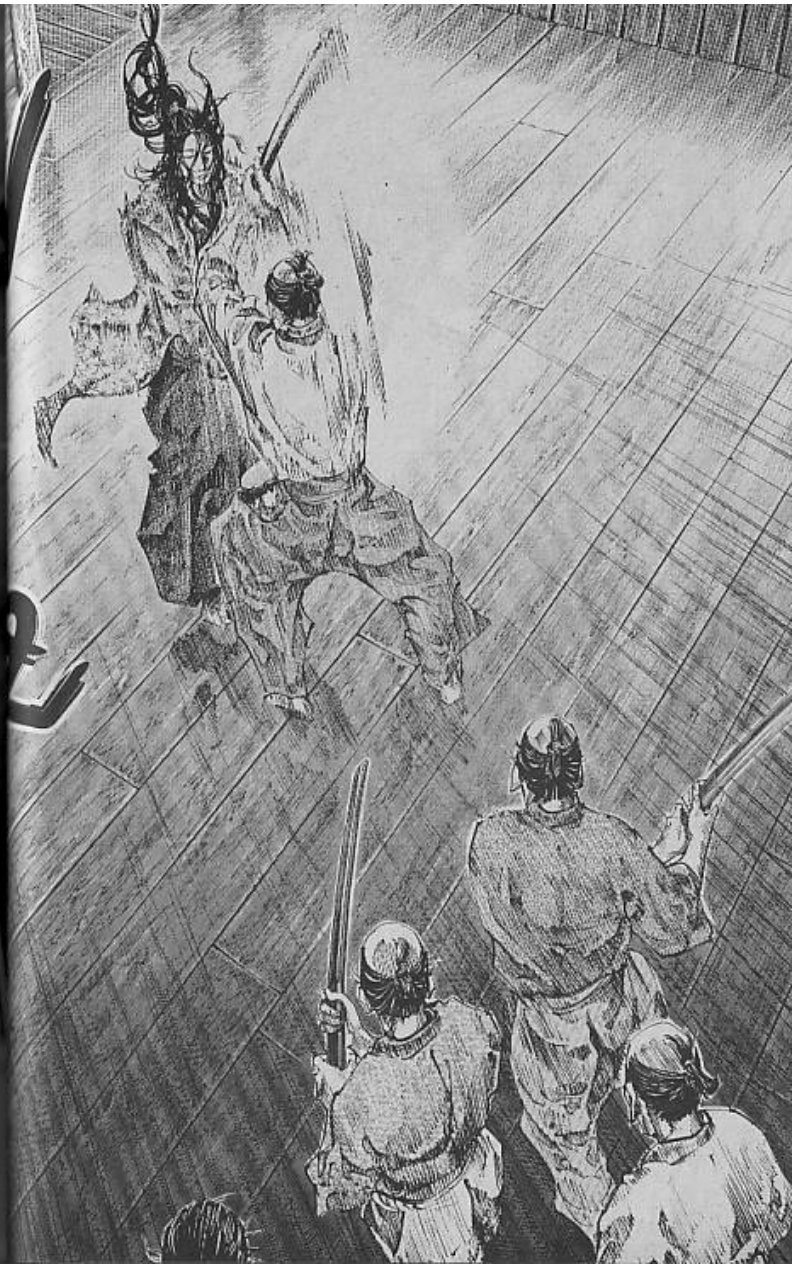
แน่นอน
เรายินดีถ่ายทอด
วิชาดาบของสำนักเรา
ให้ท่านด้วย ก็เท่ากับว่า
นี่เป็นการแลกเปลี่ยน
เคล็ดลับวิชาดาบ
ซึ่งกันและกัน

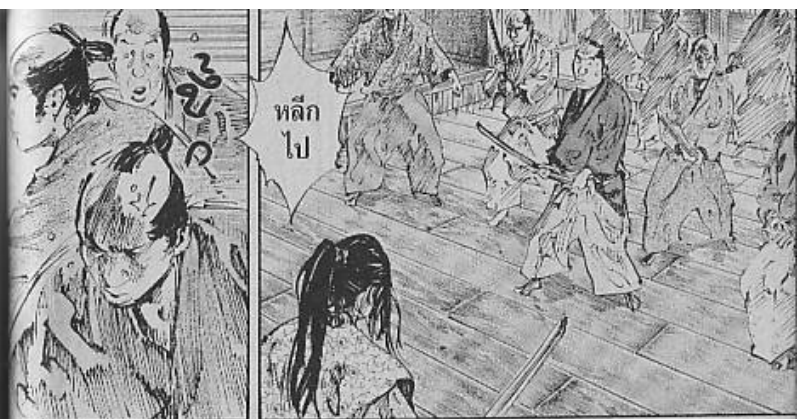
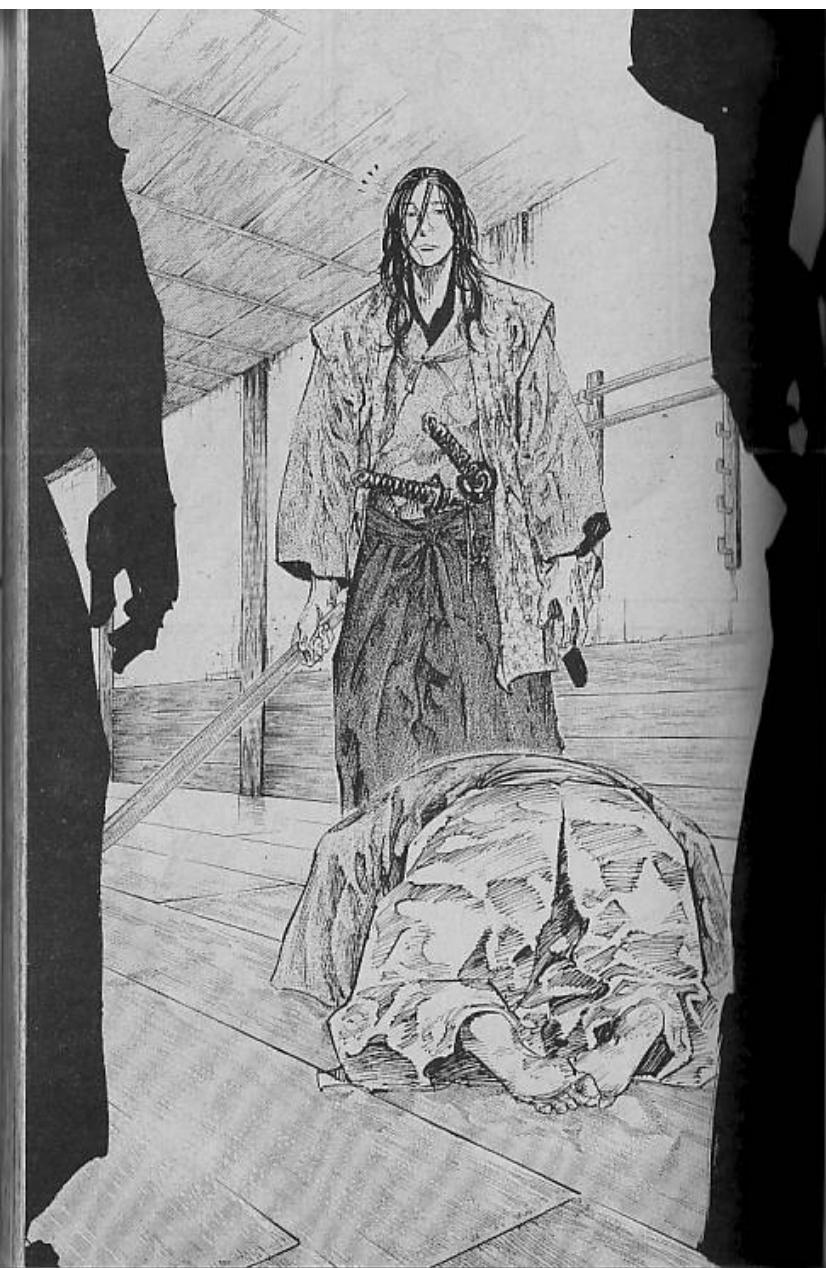
ข้าขอต้อนรับ
ท่านโคจิโร่
ในฐานะ
แขกผู้มีเกียรติ
ของ
สำนักโชโฮกะ

Vagabond

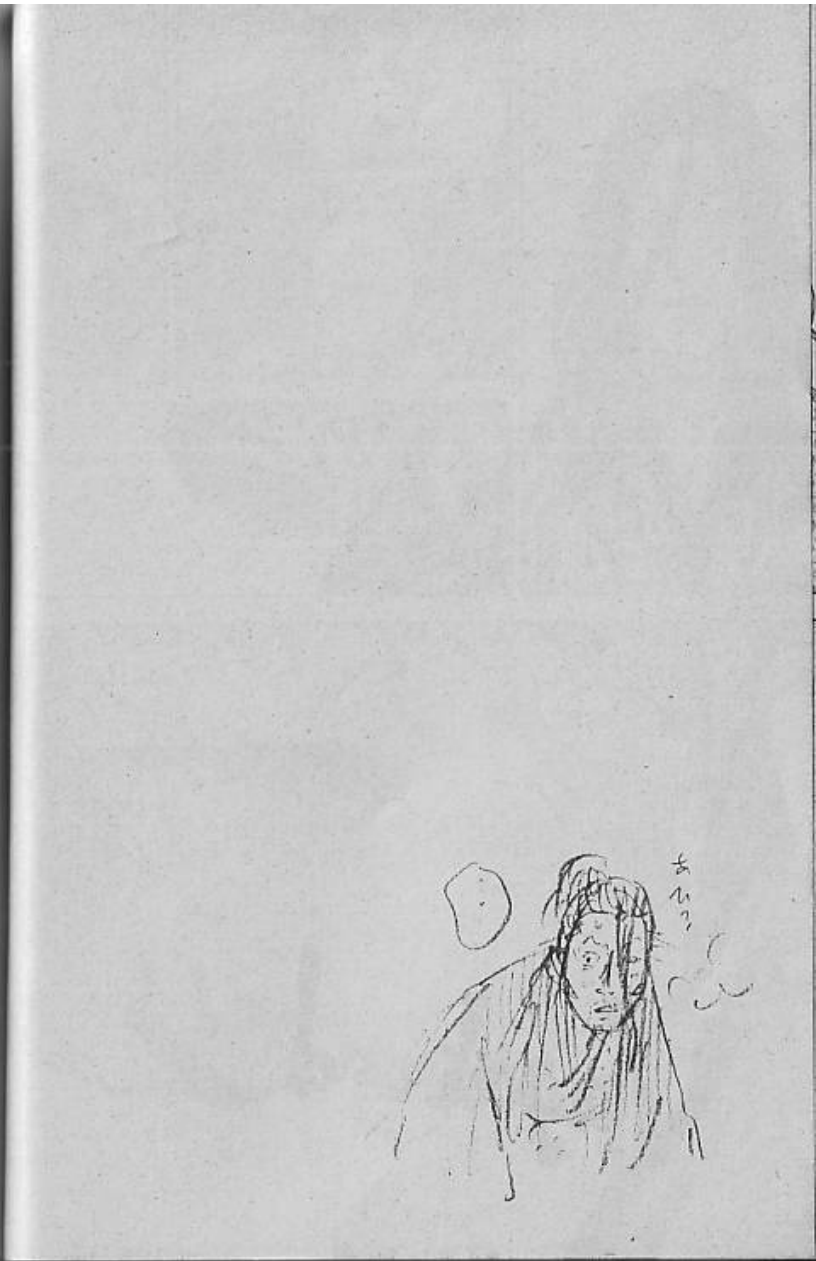

ข้าไม่ยอม
ให้เขาตาย
เด็ดขาด

เด็นซึจิโร
จะต้อง
เป็นเจ้าสำนัก
ตลอดไป

ตอนที่ 202 ผยอง

.....

ไหน
ไหน

..... !!

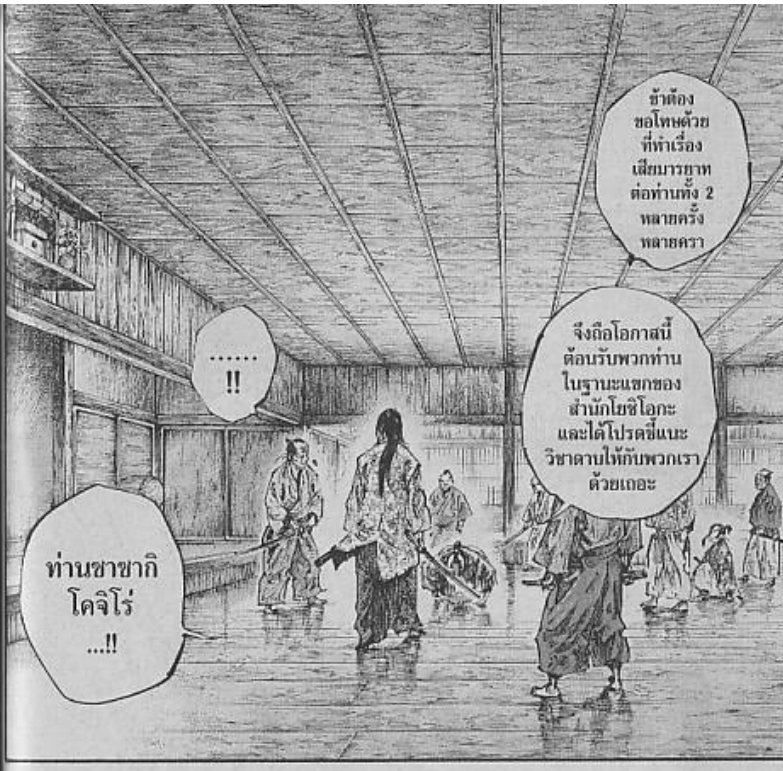
ต้อนรับเพียงนี้
ก็อ้วมบะลือ
...

อูย
โอย
เจ็บ

ฮึย
...!!

บ้า
ซะมัต

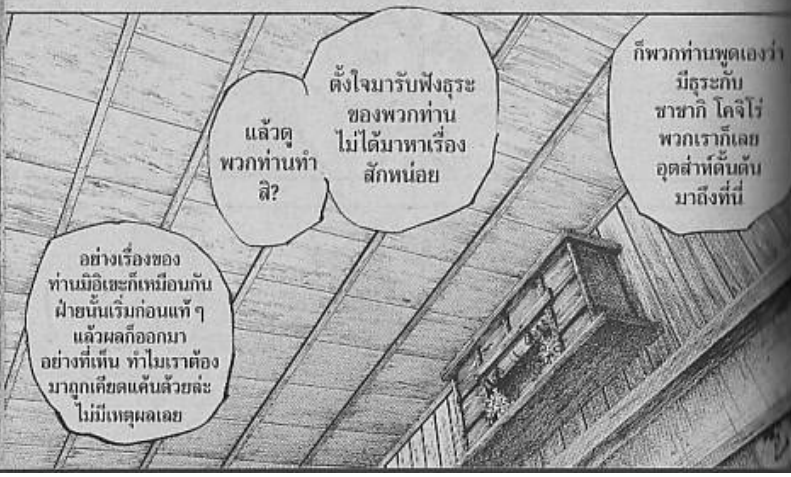

ข้าต้อง
ขอโทษด้วย
ที่ทำเรื่อง
เสียหายมา
ต่อท่านทั้ง 2
หลายครั้ง
หลายครา

..... !!

จึงถือโอกาสนี้
ต้อนรับพวกท่าน
ในฐานะแขกของ
สำนักโชโจะ
และได้โปรดขึ้นนะ
วิชาดาบให้กับพวกเรา
ด้วยเถอะ

ท่านซาซากิ
โคจิโร่
...!!

แล้วดู
พวกท่านทำ
ลึ?

ตั้งใจมารับฟังสุระ
ของพวกท่าน
ไม่ได้มาหาเรื่อง
สักหน่อย

ก็พวกท่านพูดเองว่า
มีสุระกับ
ซาซากิ โคจิโร่
พวกเราเลย
อุตส่าห์ตีมัน
มาถึงที่นี่

อย่างเรื่องของ
ท่านมีโอเซะก็เหมือนกัน
ฝ่ายนั้นเริ่มก่อนแท้ๆ
แล้วผลก็ออกมา
อย่างที่เห็น ทำไมเราต้อง
มาถูกเคียดแค้นด้วยล่ะ
ไม่มีเหตุผลเลย

ท่านซาซากิ
โคจิโร่

เอ๊ย

กรุณายกโทษ
ให้กับพวกเรา
ด้วยเถอะ
ท่านสอนโอเต็ง
...

ซาซากิ

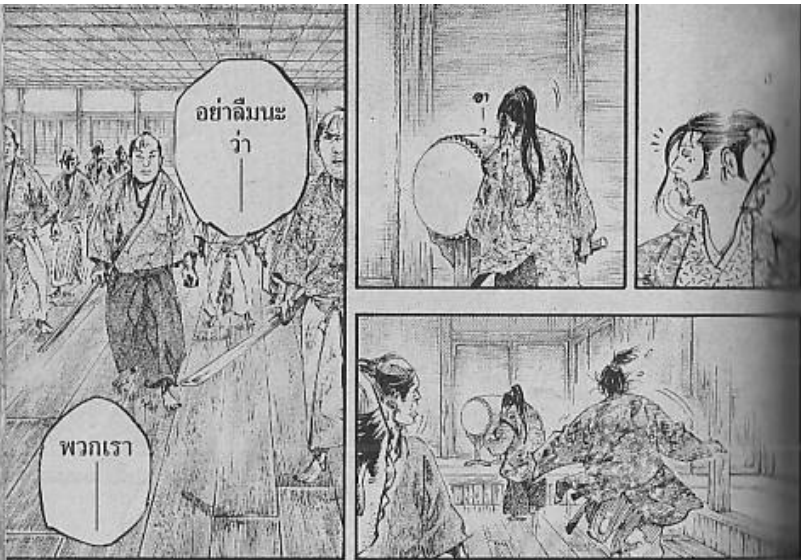

..... ๑๖

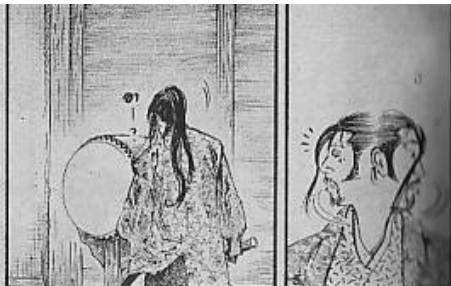
ห๊ะ
...

อย่าลืมนะ
ว่า

พวกเรา

ข้านี้
เจิ้งอ๊ะ

คูตี
แม้แต่อุเอะ
เรียวย
ผู้เก่งกาจ
ยังต้องยอม
ศิโรราบ

เฮ้ย...
คนที่เจิ้งนะ
โคจิโร่
ต่างหาก
...

จริงมั๊ย
โคจิโร่
?

อ๋อ
โคจิโร่
.....

ซาซากิ
โคจิโร่นั้น
ทูอินวัน
นะ

เงยหน้าขึ้น
เถอะ

เข้าใจละ
ท่านอุเอะคะ

เพียง
แต่

เรื่องโคจิโร่นั้น
เดี๋ยวข้า
พูดให้เอง

ข้าสัญญาว่า
จะยอมให้
สำนักโยชิโอะกะ
ต้อนรับ

ทุกเรื่อง
จะต้องผ่าน
ซาซากิ โคจิโร่
คนนี่ก่อนทุกครั้ง
!!

หากมีธุระอะไร
กับโคจิโร่ล่ะก็
บอกโคจิโร่
คนนี่ด้วย

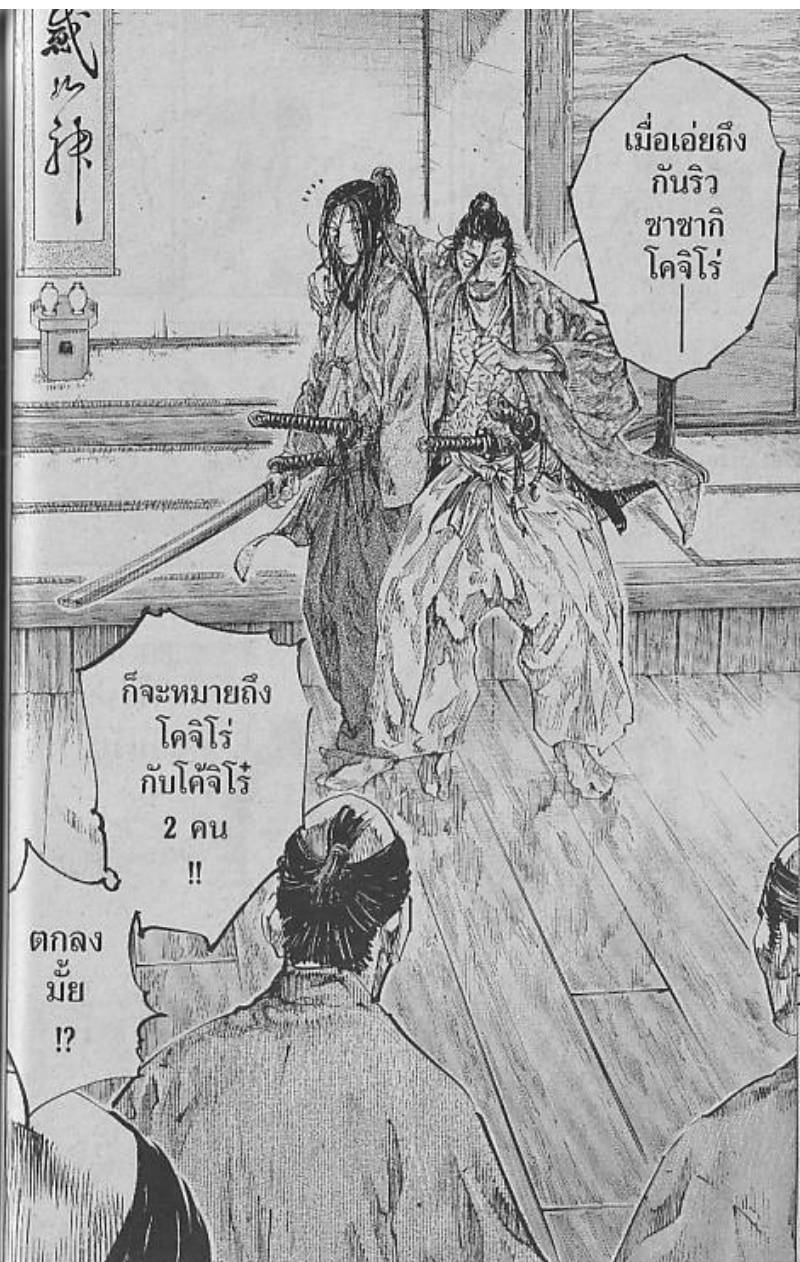
เข้าใจมั๊ย
!?

หือ?
?

ท่าน
โคจิโร่

เมื่อเอ่ยถึง
กันริว
ซาซากิ
โคจิโร่

ก็จะหมายถึง
โคจิโร่
กับโคจิโร่
2 คน
!!

ตกลง
มั๊ย
!?

ทำไมดี
!?

อะ...
อะ...

!?

ช่วยบอกเขา
ต่อหน้าพวกเรา
ได้มั๊ย?

ท่าน
โคจิโร่

ช่วยที่
เกาะนะ

จริง
ด้วย

ฮัน

เป็นอะไรไปละ
รีบแสดงให้ดู
เร็วเข้าสิ !!

เกาะกะ
จริง

อย่าเสียว
กอกวนได้มั๊ย
เจ้าพวกบ้า !

อ๊ะ ?

ทนาย เจ้านี้
อย่าเสียว
เกาะกะได้มั๊ย

เฮ้ย !!

ที่บอกว่า
ท่านคนเดียว
เท่านั้นที่คุยกับ
โคจิโร่รู้เรื่อง
นะ

ช่วยแสดง
ให้พวกเรา
เห็นกับตา
หน่อยสิ ?

โธ่เอ๊ย
เรื่องง่าย ๆ
แค่นี้
เองวะ

ตึก
ตึก

อึบ

ตึก
ตึก

ตึก
ตึก

ใช่...
ใจสั่นใจ

มะ... ไม่รู้
เลย!!

กำลัง
คิดอะไร
อยู่ปะ?

โคจิโร่
ไม่สามารถ
ดัดยั้งเสียงได้
เพราะฉะนั้น

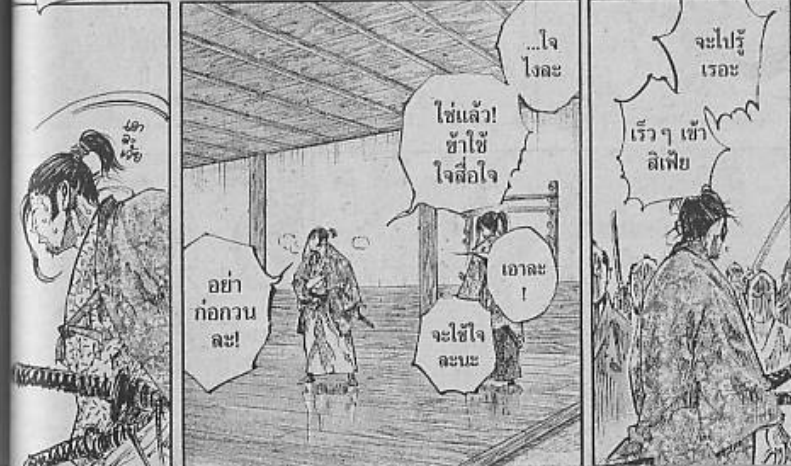
พวกเรา
นะ...

ไม่อาจได้ยิน
คำพูดอะไร
ทั้งนั้น
...

คิดว่าข้าควร
จะทำยังไงดี
อี?

อ๊ะ
!?

...ใจ
โงะ

จะไม่รู้
เรอะ

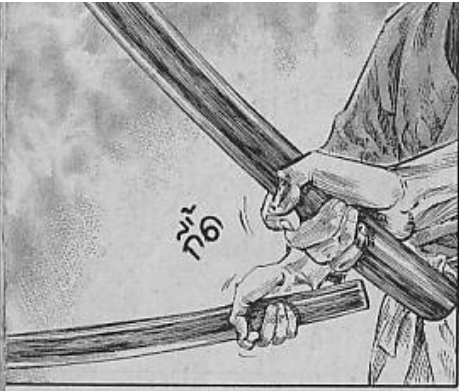
ใช่แล้ว!
ฮ่าฮ่า
ใจสั่นใจ

เร็ว ๆ เข้า
สิเพี้ย

อย่า
ก่อกวน
ละ!

เออะ
!

จะใช่ใจ
ละนะ

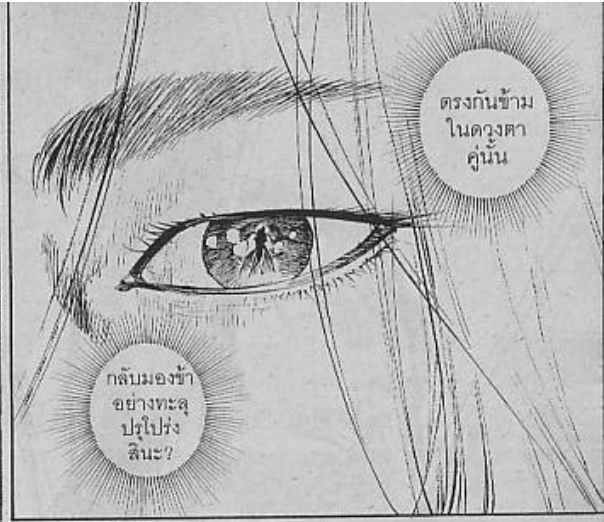
.....

วู้

อ้อ

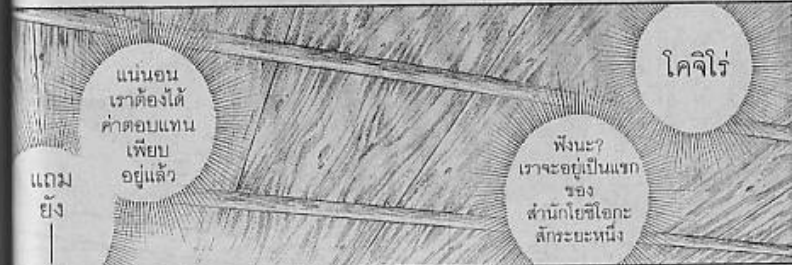
อ้อ

ตรงกันข้าม
ในดวงตา
คุณนั้น

กลับมองข้า
อย่างทะลุ
ปรุไปร่ง
สินะ?

บอกไม่ถูก
แค่ข้ารู้สึก
เช่นนั้น
...

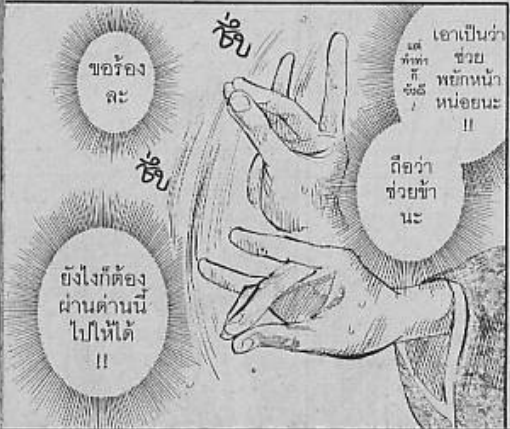

โคจิโร่

แน่นอน
เราต้องได้
คำตอบแทน
เพียง
อยู่แล้ว

แถม
ยัง

ฟังนะ?
เราจะอยู่ในแขก
ของ
สำนักโยชิโอะกะ
สักกระยะหนึ่ง

ขอรับรอง
ละ

ฮู้

ยังไงก็ต้อง
ผ่านด่านนี้
ไปให้ได้
!!

เขาเป็นว่า
ช่วย
พยักหน้า
หน่อยนะ
!!

ถือว่า
ช่วยข้า
นะ

โคจิโร่

เฮ๊ยบ

จะได้
กอดคอกัน
แจ่มเกิด
ด้วยนะ
...!!

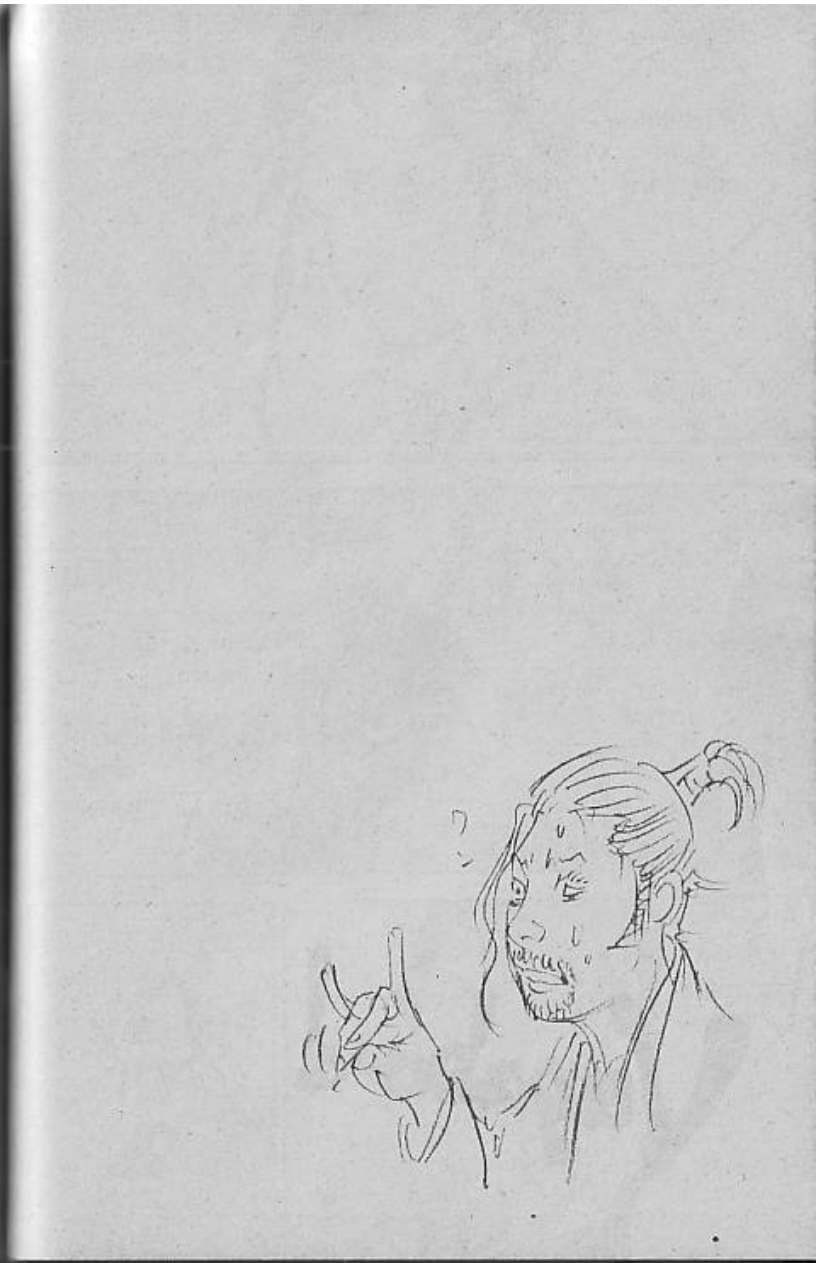

Vagabond

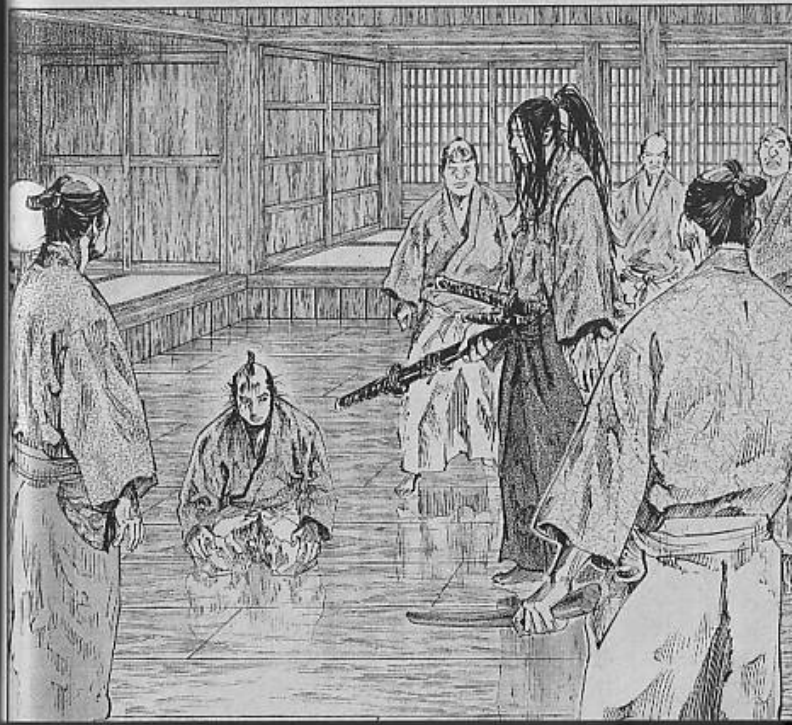
ตอนที่ 203 วันประสูติ

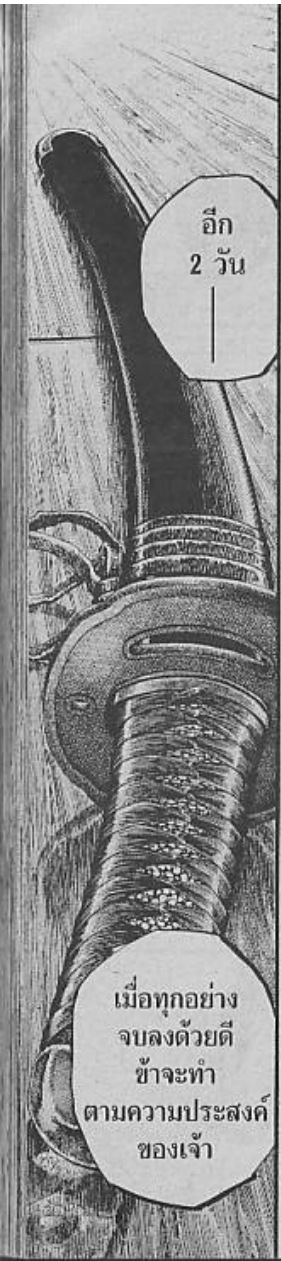

อีก
2 วัน

เมื่อทุกอย่าง
จบลงด้วยดี
ข้าจะทำ
ตามความประสงค์
ของเจ้า

โคจิโร่
...

อา

พี่

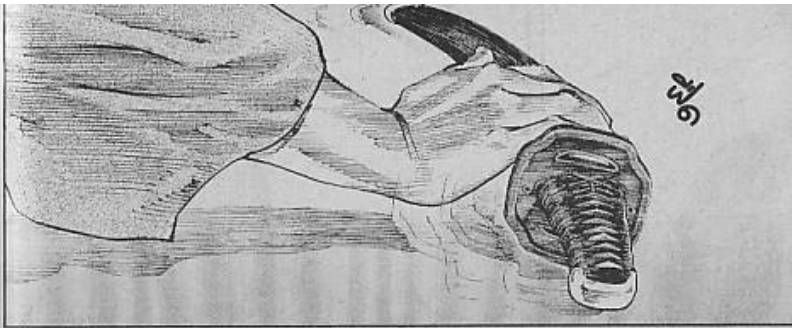

เราไม่ได้มาที่นี่
เพื่อวิาทพระ!
ยิ่งเรื่องฆ่าฟัน
ด้วยแล้ว
ยิ่งไม่เอาใหญ่ !!

ขอพักที่นี้
สักแป๊บหนึ่ง
ก่อน
เถอะนะ !!

อาอุ

จ๊ว

นี่ไม่ใช่ข้า
ซะพอก
แล้ว

อะ
จ๊าก

ยังไม่หายโกรธ
อีกหรือ
โคจิโร่

จริงสินะ
ตกลงเขาจะ
คืนวันพวกเรา
หรือว่า
ขับไล่พวกเรา
กันแน่

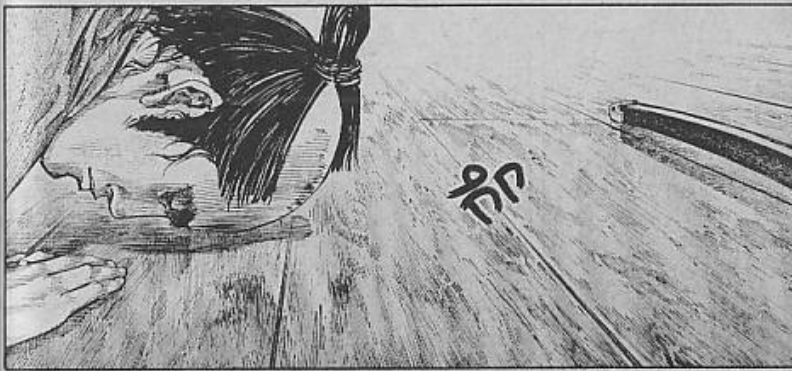
อา

แว๊ก

ถ้าโคจิโร่
เป็นแบบนี้ละก็
แม้แต่ข้าเอง
ก็เอาไม่อยู่
...

ก็อย่างที่ทราบกัน
ดีละนะ
พวกอัจฉริยะนะ
เอาใจยาก
อยู่สักหน่อย

ก๊ก

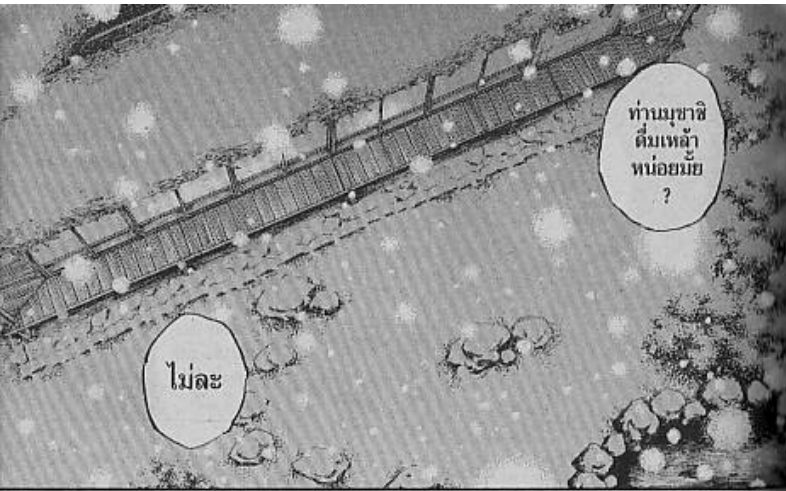
โปรดอภัย
ให้ข้าด้วย
จนกว่า
จะถึงวันนั้น

ไม่ละ

ท่านมุขาคี
ดื่มเหล้า
หน่อฮมย
?

ฮะ ย่า
แหม
ชมเกิน
ไปแล้วละ

ขอบคุณ
สำหรับ
อาหาร
มื้อนี้
ตั้งแต่เกิดมา
ก็เพิ่งจะได้กิน
อาหารอร่อย
แบบนี้

จริงสิ
เคยบอกแล้ว
นี่นะ...

ช่างน่าอาก
จริงๆ ซ้ำ
คอไม่แข็ง ...

งั้น
...

ข้าซาบซึ่ง
ในน้ำใจของ
พวกท่าน

เปล่าเลย
จริงๆ าน ...

เมื่อ
ทุกอย่าง
จบลง
ด้วยดี

จิ๋น
จิ๋น

จะจัดการกับ
เจ้า 2 คนนั้น
ยังไงก็ได้
ตามใจ

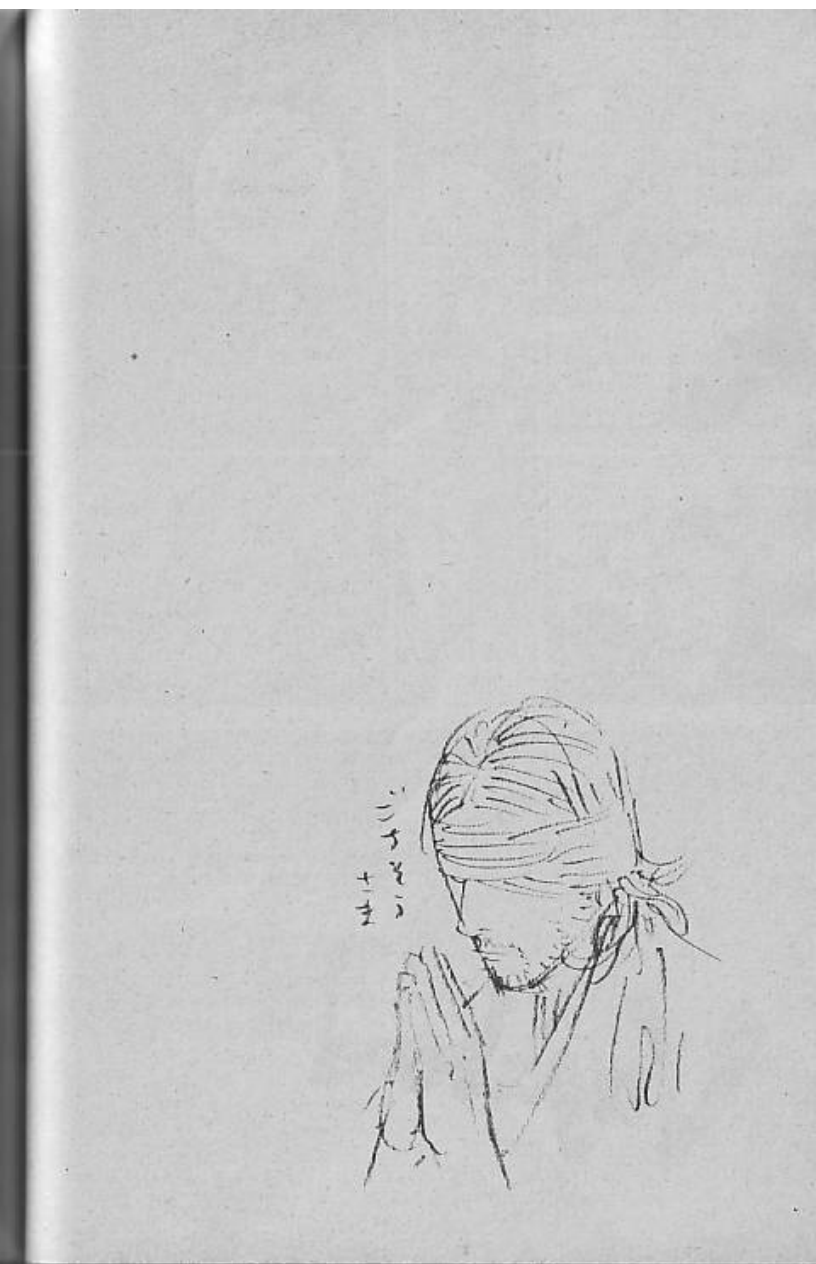
อ้อ

Vagabond

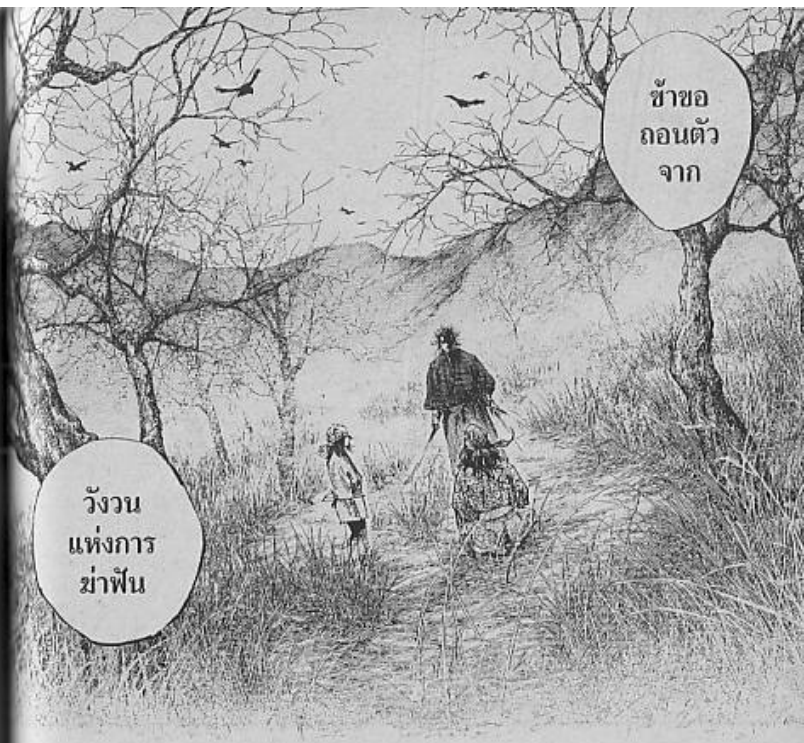

ตอนที่ 204 ลับดาบ

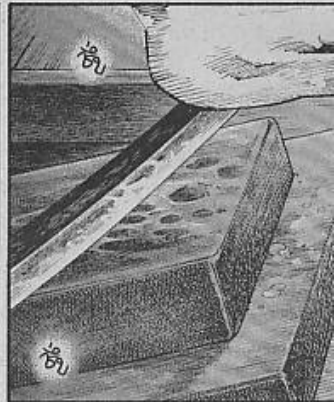
ข้าขอ
ถอนตัว
จาก

วังวน
แห่งการ
ฆ่าฟัน

ทำไม
จู่ๆ ก็
นึกถึง
มัน
ขึ้นมา
นะ

โคจิโร่
เอ็งนี่ไม่เหมือน
ทาเคโซ
เลยนะ

เหล่าก็
ดื่มได้

เอ็งทำตัวสบาย ๆ
ขณะเดียวกับ
ก็น่าเกรงขาม
ถึงขนาดคนชื่อเอตะ
ยอมกับหัวให้

อา

อ้อ
กับสิ
กับเลย

ว่าแต่
เอ็งซึ่กับได้
ซึ่หรือเนี่ย
?

โคจิโร่

ฮึว

หือ
?

เป็นอะไร
ไปแล้ว?

โหย เอ็งนี่
ตัดเหมือน
ชะมัดเลย
!!

อึ้ย
เหม็น

อึ วะ ฮะ ฮ่า
อย่าทำหยิ่ง
สิ! ฟ้า!

วะ ฮะ ฮ่า ฮ่า
อย่าเรอหยิ่งสิ
ไม่มีมารยาท
เลย

อา

เฮ
อ่า
อ่า

ฮึว

หือ
?

อึ๊ก

ว่าแต่เอ็งนี่
ยังคงแข็งเหมือนเดิม
ไม่เปลี่ยนเลยนะ

ซ้านึกว่า
ตัวเอ็งคงแข็งแล้ว
เชียวนา...

ตอนเด็ก ๆ
ซ้านมีเพื่อนชื่อ
ทาเคโซ

ตอนนี้
มันเปลี่ยนชื่อ
เป็นมุซาซึ
แล้ว

ไอ้หมอนี่
ก็เก่ง
เหมือนกัน

ไม่ใช่
ดื่มเหล้า
เก่งนะ

แหม
ถ้าเอ็ง
พูดได้ก็ดี
นะสิ

ซ้านี่เรื่อง
อยากจะทำ
กับเอ็ง
ตั้งเยอะ
...

เราเป็น
เพื่อนกัน
รีเป่านะ
?

ทาเคโงะ
เอ็ย

มัน
กระวาน
กระวาย

ข้านี้ถึงเอ็ง
ทีไร
ใจข้าไม่เคย
อยู่เป็นสุข
สักที

เราเป็น
เพื่อนกัน
จริงๆ
รีเป่านะ

รู้สึกตัวเอง
ต่ำต้อย
ยังไงก็ไม่รู้

โธ่
โธ่

อีกแล้ว
เธอ?
แน่น

โธ่
โธ่
น้ำตาไหล

ยังจะมา
อา อู อา อีก!!
ก็ของเอ็ง
นั่นแหละ
!

อา อู
อา

โคจิโร่...
นี่นะรี
ซาซากิ
โคจิโร่

จึ๊

โธ่
โธ่

เฮ้ย!!
ใครก็ได้
ช่วยพามัน
ไปห้องน้ำที่
!!

ห้องน้ำ
เธอ?

โธ่
โธ่
มีใครอยู่
น้อ!!

คนนี่เนียนะ
กันริว
ซาซากิ
โคจิโร่

ของสำคัญ !!

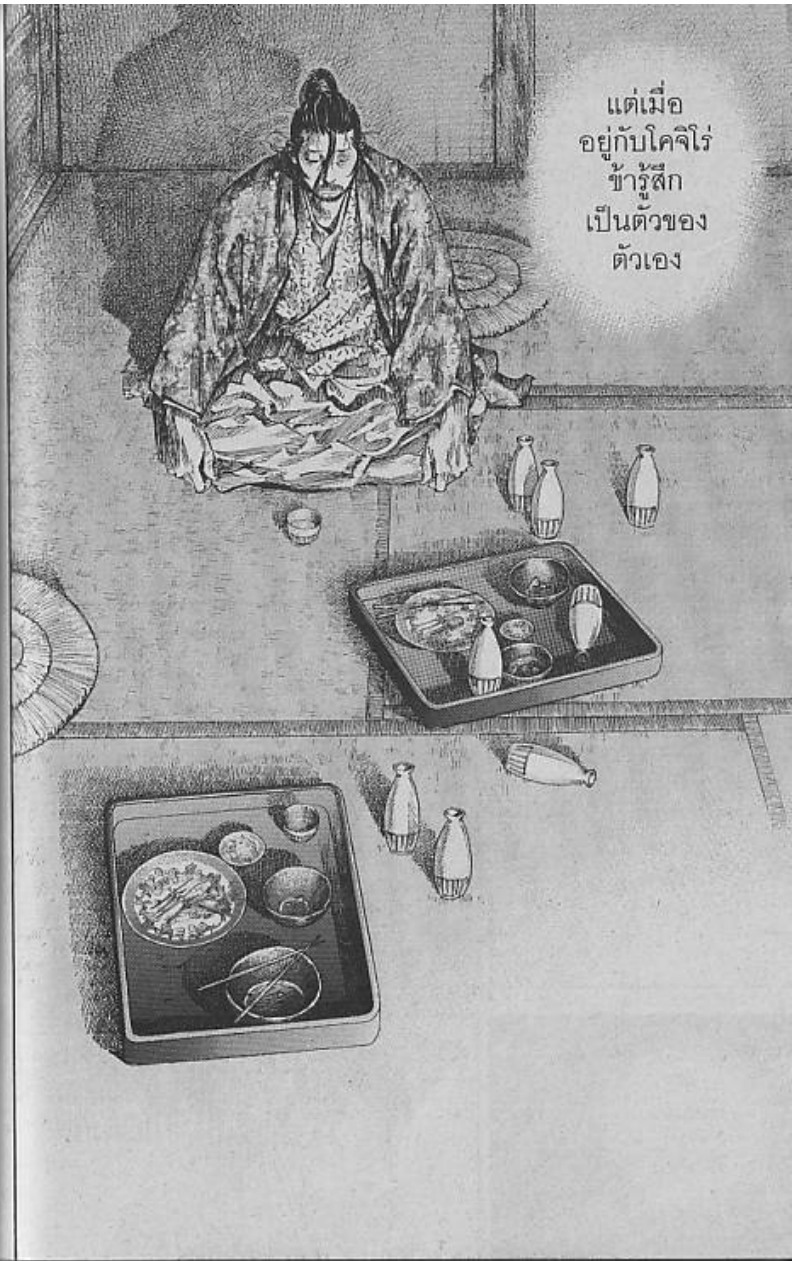
นี่โงะ อยู่ที่นี่!

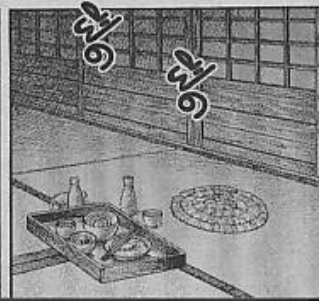
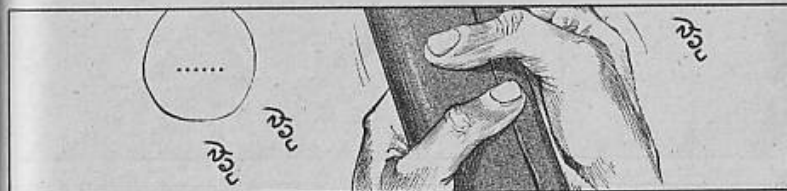
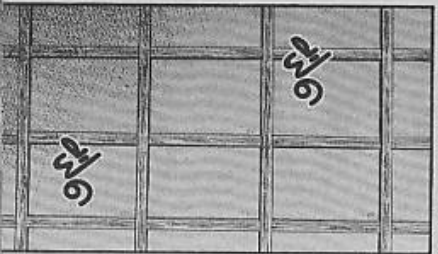
โทษที นะ... ให้เวลานานไปหน่อย

จริงสิ ตอนนั้นไม่มีโอกาสได้ถามเรื่อง

ขามุโ คนนั้น

แต่เมื่ออยู่กับโคจิโร่ ข้าวสุกเป็นตัวของตัวเอง

ทนาย
ทำเป็นมา
อ้างชื่อ
ซาซากิ
โคจิโร่

แค่นี้
แมงดาของ
โอโดะ
ใช้มีนะ?

หือ
?

อะไร
จะคิดได้
ขนาดนั้น

ว๊ว

เอาเถอะ
ข้าจะปล่อยให้
เอ็งไม่ไปจนถึง
วันประลอง

ท่าน
มุซาชิ

มาอะ
มาตี๋มกันต่อ
!!

แหม
ไปชะนาค
เลยนะ
โคจิโร่
!

ฮะ ฮ่า
ฮ่า
!!

โหน ๆ
ก็โหน ๆ แล้ว
เรามาตี๋มกัน
ถึงเช้าเลยตี๋ม
โคจิโร่!!

ฮือ

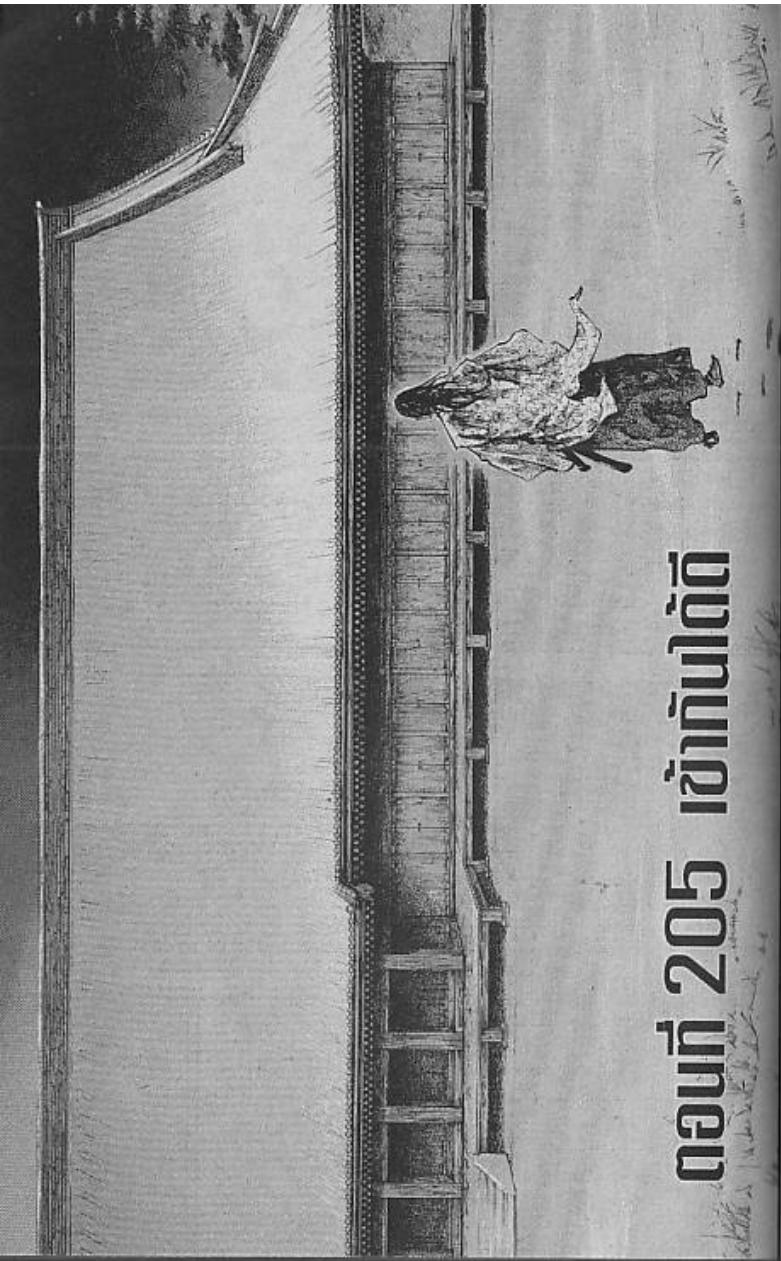
ว๊ว

คืนเดิน
จนนอน
ไม่หลับเลย

ก็...
วันนี้มัน
ช่างพิลึกดี
จริงๆ

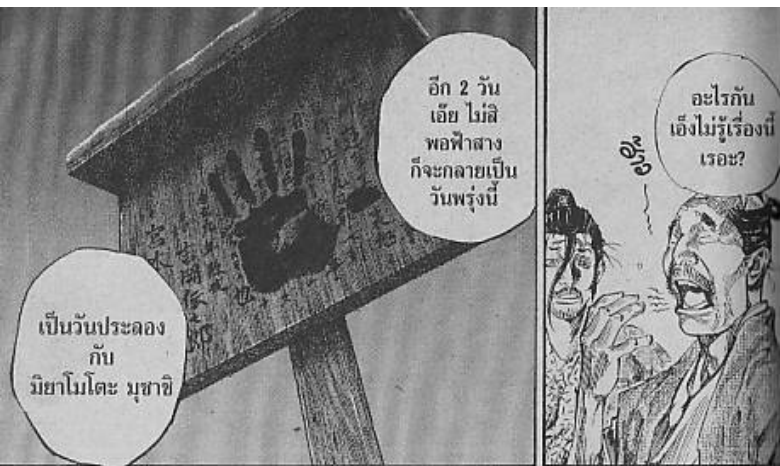

တၢ် ၂၀၅ ဝဲၤကဲၤတဲၤ

เป็นวันประลอง
กับ
มียาโมโตะ มุซาชิ

อีก 2 วัน
เฮีย ไมลี
พอฟ้าสว่าง
ก็จะกลายเป็น
วันพรุ่งนี้

อะไรกัน
เฮ็งไม่รู้เรื่องนี้
อะ?

เพราะท่านเป็น
เจ้าสำนักไปแล้ว
นี่นา

แล้วท่านอาจารย์
เดินจิตใจ
ก็ไม่ต้องออกไปสู้
ให้เหนื่อย

มันก็
แพงละ

.....
เข้าไปนอน
ก่อนละ

ซึ่งคน ๆ นั้น
ก็คือ
ซาซากิ โคจิโร่
ซึ่งโงะละ

เฮีย?
ฟังอยู่
รีเปล่า
?

ถึงจำเป็น
ต้องสรรหา
ตัวแทน
ที่มีฝีมือ

...เฮ็งก็พูดไปได้
จนถึงแค่
วันประลอง
แหละว่า

.....
!?

อีก 2 วัน
เมื่อทุกอย่าง
จบลงด้วยดี
ข้าจะทำตาม
ความประสงค์
ของเจ้า

ดูเอตะ
ก็บอกกับ
โคจิโร่
หยิ่งนั้น
เหมือนกัน

ตะ...
ตัวแทน
!?

ถ้าอีก 2 วัน
จะต้องฆ่ากันจริงๆ
ละก็ จะมาต้อนรับ
โคจิโร่ทำไม?

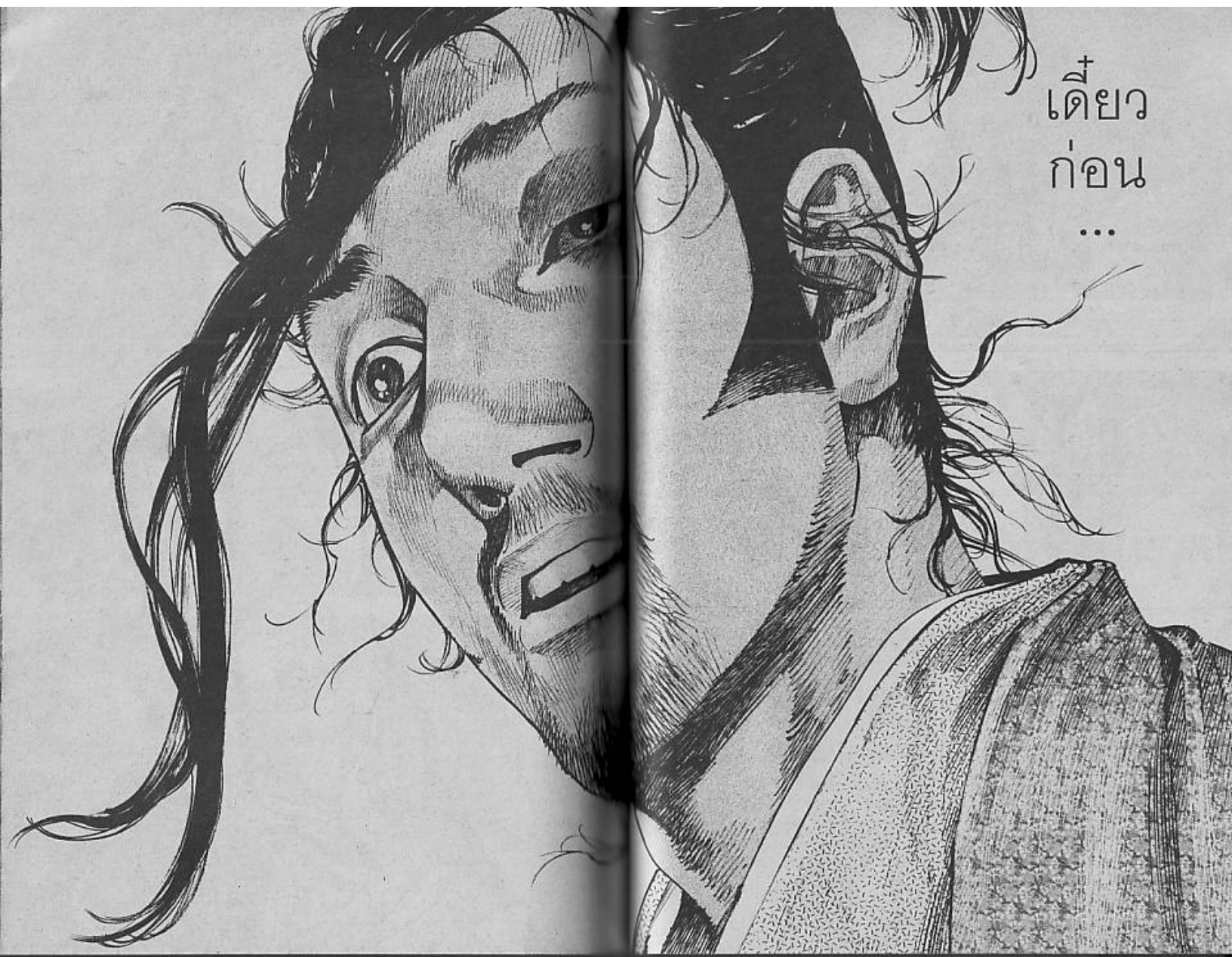
เฮีย เดี่ยว
ข้ามเรื่อง
อยากจะถาม
!!

ฮ้าว

หือ
?

เดียว
ก่อน

...

ฝีมือ
ล้านนา

50 ปี

มากขึ้น
เรื่อยๆ

มากขึ้น
อีก

ทั้งสิกรรมท่า
และ
ศิขาวบริสุทธ์

มันหลับไหล
อยู่ใน
เนื้อเหล็ก

ซึกได้
เรียนรู้
จาก
ตาบนี้

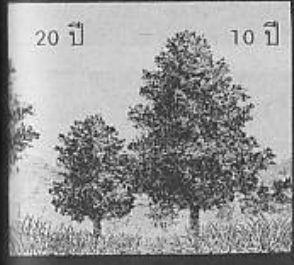

ได้
เห็นตาบมา
หลายพันเล่ม

ได้พบกับ
เจ้าของตาบ
เท่านั้น
มานักต่อนัก

ข้าเกิดมา
เพื่อเป็นช่างลับตาบ
แล้วก็เติบโต
มากับตาบ

ทำให้ข้าได้
ฝึกปรีอฝีมือ
ขึ้นมาเรื่อยๆ

เป็นเพียงอาวุธ
ที่เอาไว้ใช้
ปลิดชีพคน
เท่านั้น

ไม่ว่าจะยังไง
ดาบ
ก็คือดาบ

หากลืมจุดนี้ไป
ก็จะกลายเป็น
เรื่องแปลก

และมันจะสวยงาม
เมื่อมันได้ทำหน้าที่
อย่างสมศักดิ์ศรี
ที่เกิดมาเป็นอาวุธ

ไม่ว่า
จะลับดาบ
สักเท่าไร
ก็ไม่รู้สึกพอใจ
เสียที

หรือมันก็เป็น
เพราะหลงใหล
ได้ปลื้มไปกับคำว่า
สวยงาม

ไม่รู้เป็นเพราะ
ชีวิตราญลอมไป
ด้วยดาบวิเปล่า
จึงทำให้มอง
ไม่เห็นมัน

ดาบที่
ถูกทำให้
งดงามที่สุด
นั้น

ท่านมุซาชิ
สำหรับข้า
แล้ว

ช่างแปลกดี
จริงๆ
หึ หึ

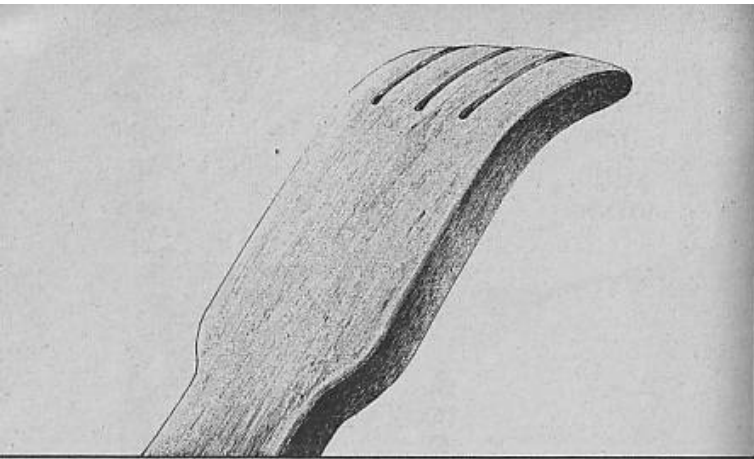
มันเป็น
สีน้ำเงินเข้ม
ไม่สดใสแจ่มเช่น
ท้องฟ้า
กลางฤดูร้อน

ซึ่งไม่คิด
ที่จะทำ
เช่นนั้น
สิ่งสวยงาม
มักจะเป็น
เช่นนี้เสมอ

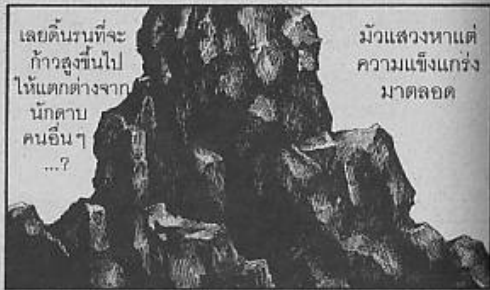
เพียงแต่
ว่า...

ข้ากำหนดให้ดาบ
มีภาพลักษณ์
ต่างๆ นานา
เป็นได้
ทั้งฟ้าและดิน
...

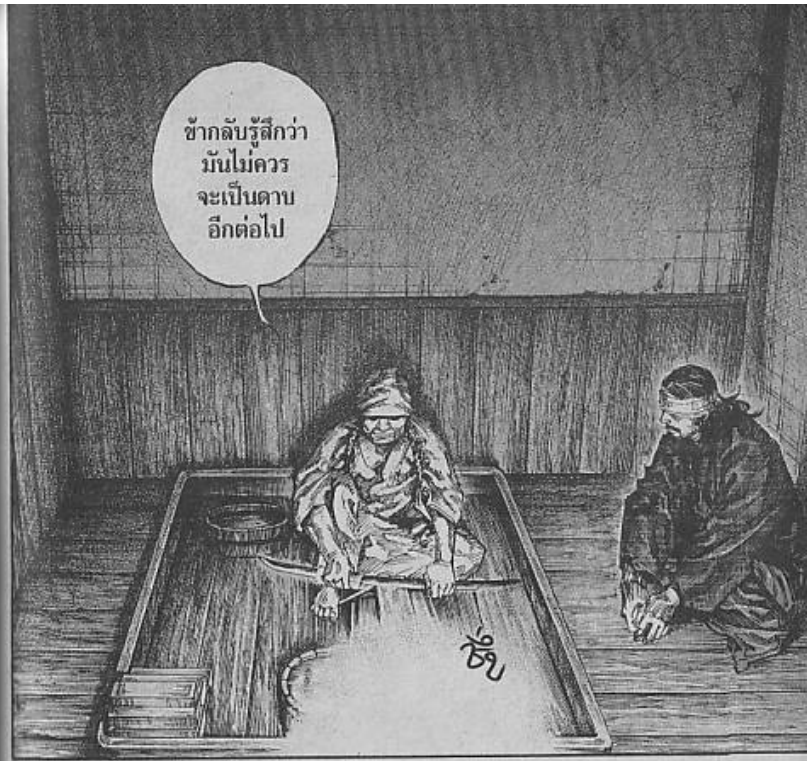
ยึดติด
ยึดว่า
หนึ่ง
ปฐพี

.....

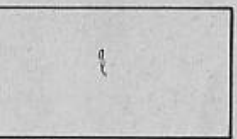

เลยดินร่นที่จะ
ก้าวสูงขึ้นไป
ให้แตกต่างจาก
นักดาบ
คนอื่น ๆ
...?

มีวแสวงหาแต่
ความแข็งแกร่ง
มาตลอด

ข้ากลับรู้สึกว่
มันไม่ควร
จะเป็นดาบ
อีกต่อไป

สุดท้าย ก็ได้
แต่ดินร่น
อยู่คนเดียว

ด้วยเหตุนี้
จึงได้หา
เคล็ดลับวิชา
ของ
ยายจิว เซคิซุไซ

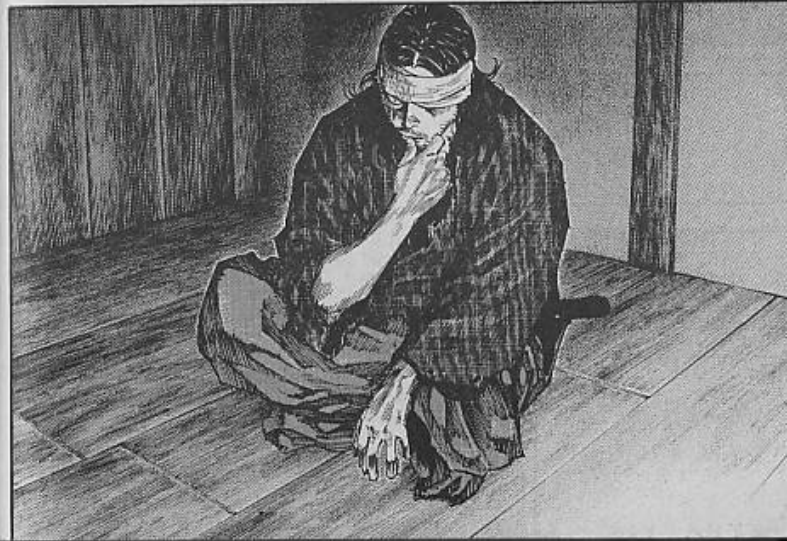

มันเป็น
เพียง
คำพูด
ธรรมดา

ก็
บอก
ไป
แล้ว
ง
?

อ๊
อ๊
อ๊

ดาบเป็น
ส่วนหนึ่ง
ของชีวิต
...

หลายคนคงจะ
ขอมูทึ่ศัตัว
และพูดว่า
มีชีวิตนี้
เพื่อดาบ

น้อยคนนัก
ที่จะพูดว่า
ดาบ คือศัตัว
ที่แท้จริง
ของเขา

คนแบบนี้
จึงไม่ต้องการ
ให้ดาบของเขา
ประอะเบ็องสี
อันไม่ทั้ง
ปรารองทา

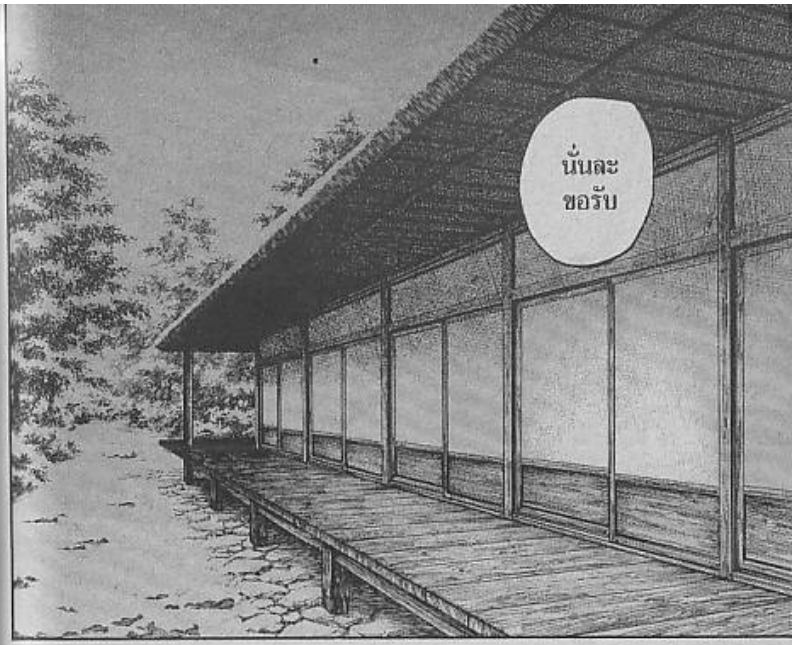
ได้แค่อ้อมสี
ของตัวเองให้เขม
และฝังแนบลงไป
ในดาบ

เมื่อ

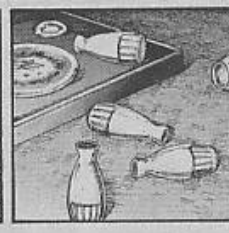
คึก

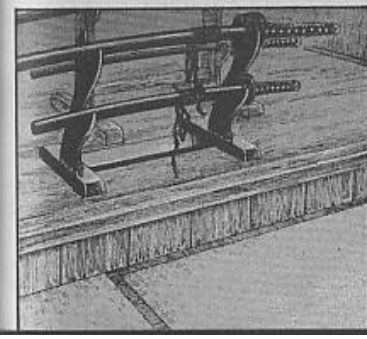
นั่นละ
ซอริบ

คึก

คึก

คึก

ตั้งแต่
ข้าถอนตัวออกมา
ท่านเป็นคนที่ 2
ที่ฆ่าลับดาบให้

เพราะฉะนั้น
ข้าจึงอยากลับดาบ
ให้ดังดาบเจกเช่น
ประการหลังนี้
เท่านั้น

นั่นจึงเป็น
สิ่งที่ดังดาบ
เพราะเป็น
สีของ
คน ๆ นั้น

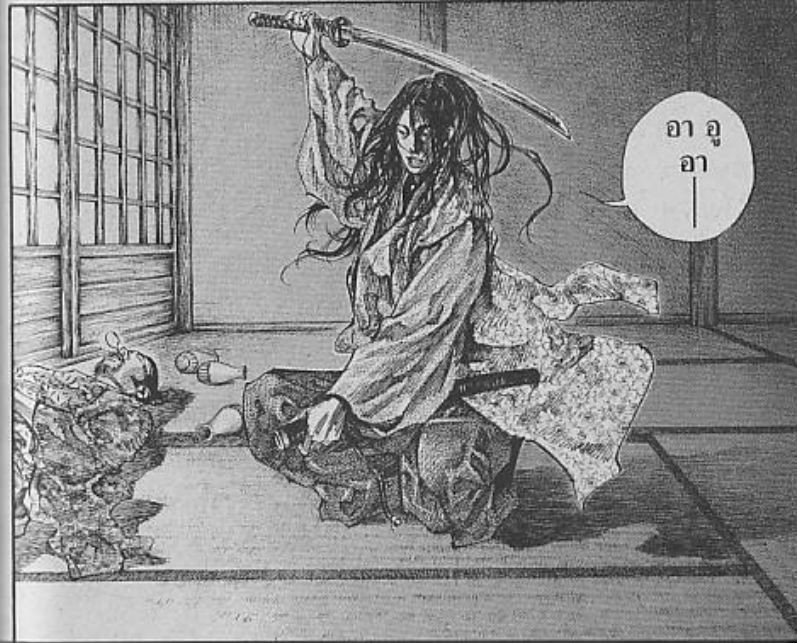

ดาบสามารถ
ปลิดชีพคนได้
ทุกเมื่อ

หากมี
ความมั่งคั่ง
ละก็

Vagabond

หากทาเคชิ
เป็น "ผู้แพ้"
พวกมันคง
ไม่ไว้ชีวิต
เราแน่

และคงจะทำเหมือน
ไม่เคยมี "ตัวแทน"
อย่างโคจิโร่
อยู่ในโลกนี้มาก่อน
พวกมันคงจะ
สร้างท่าเหมือนทั้งหมด
เป็นฝีมือของ
สำนักโยชิโอะกะ

.....

โคจิโร่

สรุปแล้ว
ทั้งคู่
ตกอยู่ใน
อันตราย

ไม่ว่า
จะเป็น
ใคร
ก็ตาม

ไม่ว่า
จะคิดยังไง
โยชิโอะกะ
ก็ไม่มีทาง
เสียชื่อ

แน่นอน
พวกมันคงจะ
ป่าวประกาศว่า
เดินศิโร
เป็นผู้มีชัย
ในการต่อสู้

ท่าน
โคจิโร่

ก่อนรับประทาน
อาหารเช่น
ข้าพเจ้าจะขอแนะนำ
เรื่องวันพรุ่งนี้
สักหน่อยจะได้มั๊ย?

นั่นคือ
แผนการที่
อูเอเดะ
วางเอาไว้

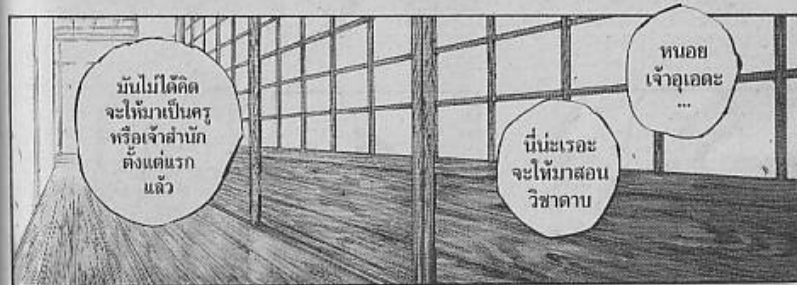
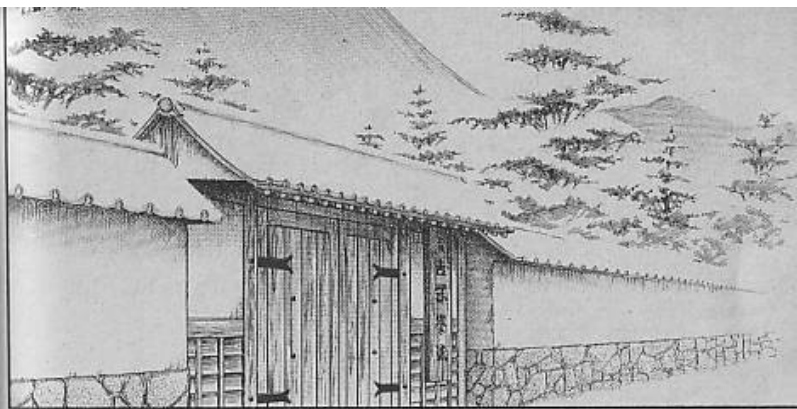
ไม่จำเป็น
หรอกพี่

.....

ขอ
ประทานโทษ
ขอรับ

มันไม่ได้คิด
จะโหมเป็นครู
หรือเจ้าสำนัก
ตั้งแต่นรก
แล้ว

นี่นะเราจะ
จะให้มาสอน
วิชาดาบ

ทนาย
เจ้าอูเอเดะ
...

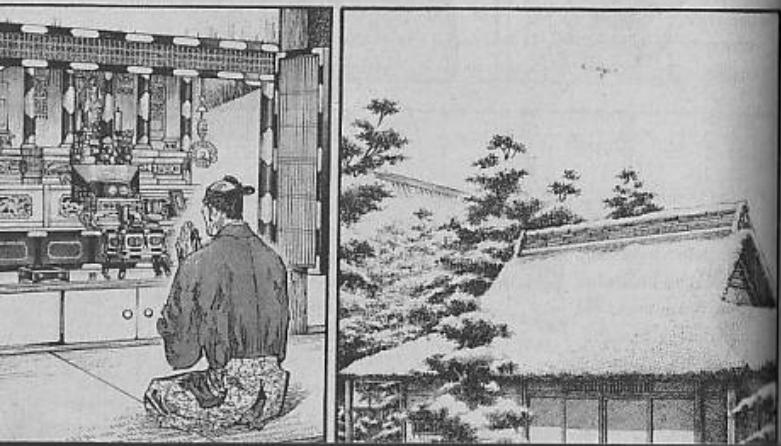
ใครจะ
เก่งกว่ากัน
?

มันเชื่อเชียว
โคจิโร่มา
เพื่อไปสู้กับ
ทาเคชิ
...!!

อูเอ
เดะพี่

อุเอะตะ !!

คนที่จะต้อง
หายจากโลกนี้ไป
ในวันพรุ่งนี้

เจ้าเป็นพี่เลี้ยง
มาตั้งแต่ข้า
อายุ 3 ขวบ

เจ้าน่าจะ
รู้จักนิสัยของข้า
ดีกว่าใครนะ

!

ยาเอะ !

เราเติบโต
มาด้วยกัน
...

ไม่ได้
นะ

มาทางนี้
ลูก

คำพูดของข้า
ไม่มีวัน
บิดพลิ้ว !!

ไม่ว่าตัวแทน
จะมีฝีมือเก่งกาจ
ขนาดไหน
ก็ตาม

อีก 1 ปี
ให้หลัง

ข้าสัญญา
กับผู้ชาย
ที่ชื่อมุซาชิ
ไปแล้ว !

ซึ่งก็คือ
วันพรุ่งนี้
เราจะกลับมา
สู่กันอีกครั้ง !!

พอได้
หลับสบาย

ไซ้กลด
หมดแล้วละ

ท่าน
เดินซิจิโร่
ซอร์บ

ไม่ต้องพูด
หรอก
อุเอะตะ

กลับรู้สึก
กระปรี้กระเปร่า
ขึ้นมา!

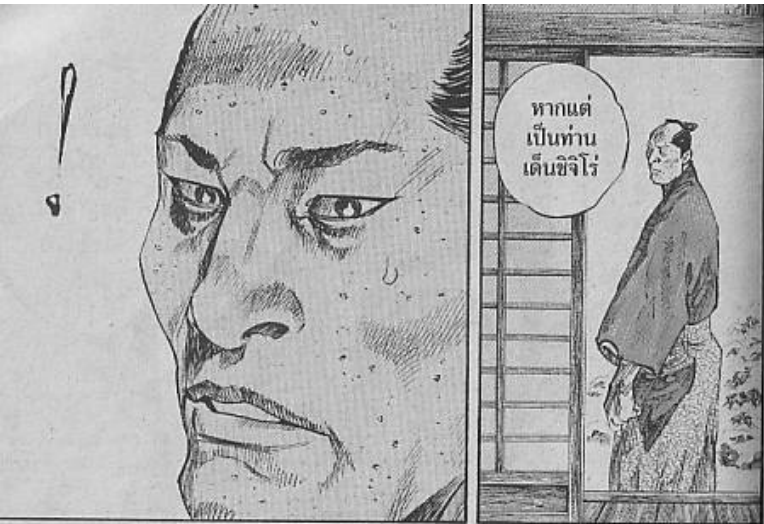
อุเอะตะ !

ขอท่านเจ้าสำนัก
ได้โปรดลืมเรื่องของ
เจ้าชายโรทเนงจระที่ชื่อ
มึยาโมะโตะ มุซาชิ
ไปเสียให้สิ้น

ข้าจัดการ
เรื่องตัวแทน
เรียบร้อยแล้ว
แล้วซอร์บ

หากแต่
เป็นท่าน
เด็นชิจิโร่

ด้วยเหตุนี้
จึงไม่เลือกท่าน
เป็นเจ้าสำนัก

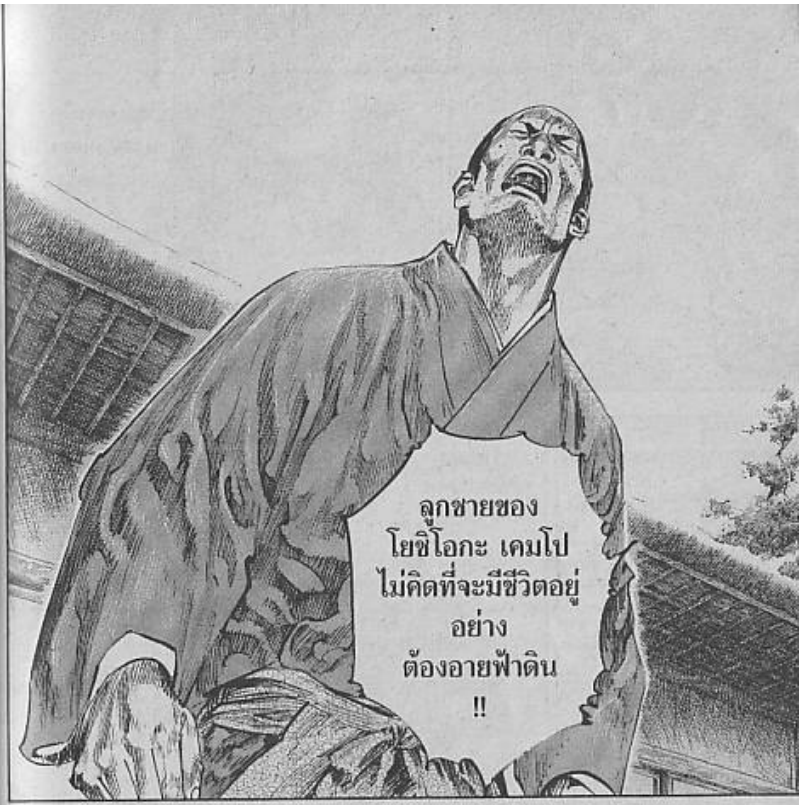
จำไว้ให้
สิ้นใจเสนาะ
ซอวัน

นับจากวันที่
ได้เป็น
เจ้าสำนัก

ท่านเด็นชิจิโร่ชอบรับ
สิ่งที่ท่าน
กำลังพยายามปกป้อง
อยู่ในขณะนี้คือ

สิ่งที่เป็น
จุดอ่อน
ของท่านพอ
ของท่าน

ลูกชายของ
โยชิโอะกะ เคมไป
ไม่คิดที่จะมีชีวิตอยู่
อย่าง
ต้องอายุฟ้าดิน
!!

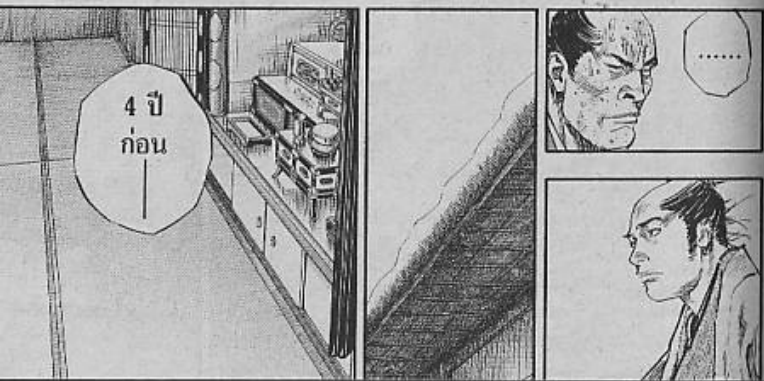
เหมือน
เหลือเกิน
เหมือน
มาก

ท่านอาจารย์
มักจะพูดเช่นนี้
เสมอ

คนที่เหมือน
อาจารย์เคมไป
นั่น
หาใช่เซจุโร่ไม

ถ้าวันแล้วเหตุใด
ท่านอาจารย์
เคมไปจึงไม่เลือก
ท่านเด็นชิจิโร่
เป็นเจ้าสำนัก
ต่อจากเขา

ข้าคงจะปล่อย
ให้มัน
หลุดมือไป
...

และไม่มีวัน
เรียกคืนมา
ได้อีก

เหนือสิ่งอื่น
ใด...

ก็

ซาซากิ
โคจิโร่

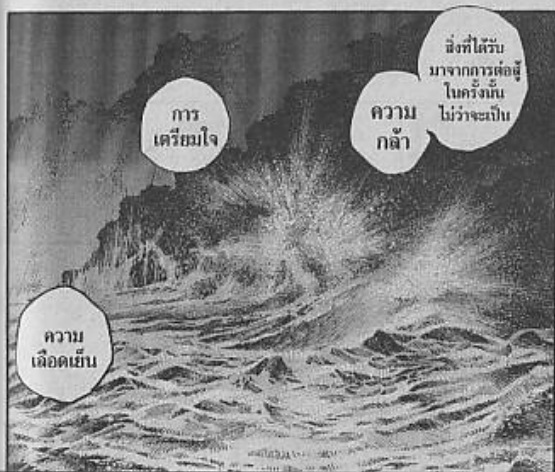

ที่ชายหาด
ยามค่ำคืน

อิศโตไซ

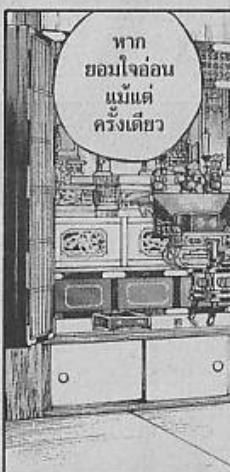
การประลอง
ในครั้งนั้น
ทำให้ซึกากลับไป
เป็นคนเดิม

การ
เตรียมใจ

สิ่งที่ได้รับ
มาจากการต่อสู้
ในครั้งนั้น
ไม่ว่าจะเป็น
ความ
กล้า

ความ
เลือดเย็น

หาก
ยอมใจอ่อน
แม้แต่
ครั้งเดียว

แต่สุดท้าย
นายน้อย
ก็ไม่อาจ
รักษากฎนี้
เอาไว้ได้
...

นั่นก็คือ
"จงสู้กับคู่ต่อสู้ที่คิดว่า
สู้ 10 ครั้ง
ก็เอาชนะได้ทั้ง
10 ครั้งเท่านั้น"

เจ้าก็
ไม่ชอบใช่ไหม
อูเอดะ

ไม่ว่ายังไง
...

ถ้าเช่นนั้น
...

เข้าใจละ

.....

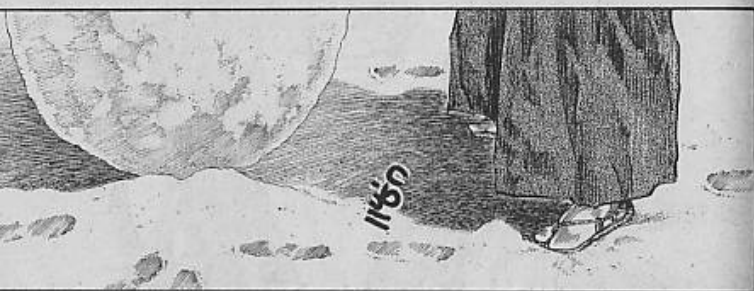
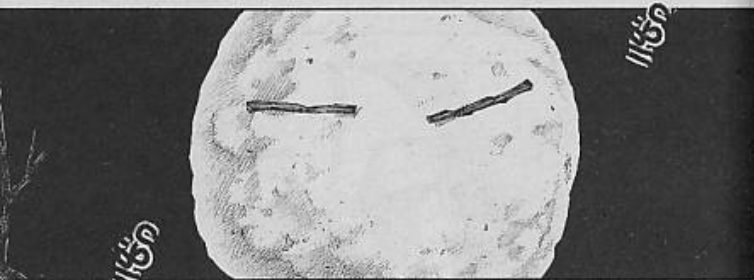
หากข้า
ไม่ได้ปลิดชีพ
เจ้าคนที่มีนสิ่งหาร
ท่านที่
แล้วใครจะข้ามัน

ในฐานะที่เป็น
เจ้าสำนักแล้ว
ห้ามละเมิดกฎนี้
อย่างเด็ดขาด

อาจารย์เคมโป
เคยเขียนสั่งเสีย
เซงโรเอาไว้
ก่อนตาย
อยู่ข้อหนึ่ง

นับแต่วันนี้
เป็นต้นไป
เจ้าถูกขับออก
จากสำนัก

นี่เป็นคำสั่ง
ของ
เจ้าสำนัก

ที่ห้ามมา
เข้าเขตคิดว่า
เจ้าเป็นพี่ชาย
ของข้าอีกคนหนึ่ง
มาตลอด

อุเอะตะ

■ NED COMICS

VAGABOND

จากบทประพันธ์เดิมเรื่อง “มียาโมโตะ มุซาชิ” โดยเอจิ โยชิกาวา

23 หุ่น • หิมะ • เลือด

พิมพ์ครั้งที่ 1

6 พฤศจิกายน 2549

ผู้เขียน TAKEHIKO INOUE

เจ้าของ บริษัท เนชั่น เอ็ดดูเทนเมนท์ จำกัด

44 หมู่ 10 บางนา-ตราด กม. 4.5 กรุงเทพฯ 10260

โทรศัพท์ 0-2325-5555

ผู้พิมพ์ ศูนย์การพิมพ์เนชั่นกรุ๊ป

44 หมู่ 10 บางนา-ตราด กม. 4.5 กรุงเทพฯ 10260

โทรศัพท์ 0-2325-5555

"Vagabond"

© 1998-2006 I.T. Planning, Inc.

ISBN 974-254-976-1

ผู้แปล เกรียงศักดิ์ ลวางกูร

ต้องการสั่งซื้อหนังสือการ์ตูน สั่งซื้อได้ที่ ฝ่ายสมาชิก
โทรศัพท์ 0-2325-5555 ต่อ 1736-42
โทรสาร 0-2317-1409 : ฝ่ายผลิตภัณฑ์ และจัดจำหน่าย
โทรศัพท์ 0-2325-5555 ต่อ 3112, 3142

จบเล่ม **23** โปรดติดตามตอนต่อไป